

ΤΥΧΙΚΟΣ

Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή
Το περιοδικό που ενώνει τους πιστούς του Χριστού

**Είθε να ήτο η κεφαλή μου
ύδατα και οι οφθαλμοί μου
πηγή δακρύων... (Ιερεμίας 9/0/1)**

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2009

208

Ο "καρκίνος" της θείας μας

Η θεία Μερόπη είχε για χρόνια αιμορραγίες και έπρεπε να πάει στον γιατρό, μα στον γιατρό δεν πήγαινε.

–Θα μου πει ότι έχω καρκίνο! έλεγε.

Εμείς προσπαθούσαμε να της εξηγήσουμε πως: *–Είτε το πει ο γιατρός είτε όχι, αν έχεις καρκίνο τον έχεις και το καλύτερο είναι να τον ανακαλύψεις έγκαιρα, ώστε να μπορείς να τον αντιμετωπίσεις. Σε αντίθετη περίπτωση η κατάσταση θα γίνει χειρότερη και ίσως αθεράπευτη. Αν πάλι δεν έχεις –που είναι και το πιθανότερο– ο γιατρός θα σε βοηθήσει να αντιμετωπίσεις την πραγματική αιτία της αιμορραγίας και να γλιτώσεις από το βάσανο.*

Μα η θεία δεν ήθελε να πάει στον γιατρό, αν και αυτό δεν ήταν η αλήθεια, επειδή και στον Οφθαλμίατρο πήγαινε, και στον Πνευμονολόγο και στον Οδοντίατρο και στον Ορθοπαιδικό. Μόνο δεν ήθελε να πάει στο γιατρό που φοβόταν πως ίσως θα της μιλούσε για ΚΑΡΚΙΝΟ.

Τελικά η θεία Μερόπη δεν πέθανε από καρκίνο, αφού προφανώς δεν είχε τέτοια αρρώστια. Πέθανε σε αρκετά μεγάλη ηλικία από μετεγχειρητική επιπλοκή ύστερα από κάταγμα του ισχίου. **Αυτά έχει η ζωή!** Και το βεβαιότερο ενδεχόμενο είναι ότι, όπως ήρθαμε σ' αυτό τον κόσμο, μια μέρα θα φύγουμε από αυτόν. Αλλά γιατί να ζει η θεία μας τόσα χρόνια με το φοβο του "καρκίνου" που δεν είχε; Και γιατί να υποφέρει χωρίς λόγο, αφού θα μπορούσε να βρει την πραγματική αιτία της

αιμορραγίας της, που τόσο την εξασθενίζει;

Τούτη η εικόνα μοιάζει πολύ με τη στάση διαφόρων χριστιανών απέναντι στην πνευματική τους κατάσταση. Κάτι δεν πάει καλά στη ζωή τους που συνήθως οφείλεται σε κάποιο πνευματικό "χρέος" τους.

Ενώ όμως θα περίμενε κανείς να σπεύσουν ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΟ ΔΥΝΑΤΟ να βρουν από τι πάσχουν και να το αντιμετωπίσουν, να μην τους προλάβει η νύχτα με το πνευματικό τους πρόβλημα (Εφεσ. 4/δ/26), εκείνοι αναβάλλουν συνεχώς με την ελπίδα ότι **"θα το γιατρέψει ο χρόνος"**, και όλο αμελούν. Όμως ο χρόνος περνάει μα το τριβέλι συνεχίζει να τους βασανίζει μέσα τους, παρ' όλο που εκείνοι κάνουν πως αδιαφορούν, πως τάχα είναι "υπεράνω". Αν μάλιστα το πρόβλημα είναι στις σχέσεις τους με κάποιους συγχριστιανούς, οι άλλοι ας βρουν τη λύση και οι άλλοι ας φροντίσουν για την επίλυση του ζητήματος, αφού έτσι κι αλλιώς είναι οι άλλοι "που φταίνει" και σίγουρα όχι οι φίλοι μας.

Η φυγή από την αλήθεια δεν βοηθάει ποτέ. Όταν αντίθετα την αντιμετωπίσουμε κατάματα, υπάρχουν όλες οι δυνατότητες να λυθεί το πρόβλημα, να απαλλαγούμε από δεσμά και πικρίες, να **«απορρίψωμεν παν βάρος και την ευκόλως εμπεριπλέκουσαν ημάς αμαρτίαν»** (Εβρ. 12/ιβ/1) και να προχωρήσουμε με άνεση στο υπόλοιπο του δρόμου μας.

Ας μην επαναλαμβάνουμε λοιπόν εμείς το λάθος της θείας Μερόπης. ☹

ΤΥΧΙΚΟΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΝΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ
Πιο βαθιά στη Βίβλο / Πιο κοντά στη ζωή

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : Τ. Θ. 53 100 - 142 10 ΑΘΗΝΑ

ΑΡΘΡΑ	Σελ.	ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΣΤΗΛΕΣ	Σελ.
❶ Στιγμιότυπα από την Κοιλιάδα της Σκιάς του Θανάτου (XII) ...	2	❶ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ	12
❶ Ο δικός μου ο Αρχηγός έκλαψε!!!	4	❶ Μας συστήνει σε φίλους... ❶ Έχει ακόμη οπαδούς!!! ❶ Είναι αυτό λατρεία; (Συνέχεια)	
❶ Νομική Προσωπικότητα των Εκκλησιών	7	❶ ΔΙΑΒΑΣΜΑΤΑ	25
❶ Ο αληθινός πόλεμος	11	❶ Ο Θεός περιμένει από εμάς μian απάντηση... ❶ Είναι τούτο λατρεία; ❶ Ο θεσμός και η Ουσία! ❶ Η επίδειξη του πλούτου ❶ Και κάτι ακόμη...	
❶ Όταν χτίζουμε "πύργους"... ..	18	❶ «ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ [:]»	28
❶ Προς συγκάλυψη του σκανδάλου	19	❶ Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ ❶ ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ❶ + ΘΑΝΟΣ ΚΑΡΜΠΟΝΗΣ ❶ Η "ΑΝΩΡΙΜΟΤΗΤΑ"	
❶ «Προς τον Θεόν» (Ιωάν. 1/α/1-2)	20		
❶ "Παιδομανείς..."	27		
❶ Απολογισμός Έτους 2008	31		
❶ Δικαιώματα και ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ..	32		

έν οίτη ὀφθαλμοῦ...

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΝΕΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
Κιουταχείας 8, 14231 Νέα Ιωνία

ΕΤΟΣ 24 - ΤΕΥΧΟΣ 208 / ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2009

• «ΤΥΧΙΚΟΣ ο αγαπητός αδελφός και πιστός διάκονος εν Κυρίω» (Εφεσ. 6/ς/21, Κολ. 4/δ/7) • Με σύνθημα «πιο βαθιά στη Βίβλο / πιο κοντά στη ζωή» δημοσιεύει θέματα και ειδήσεις χριστιανικού ενδιαφέροντος, μακριά από στενά δογματικά πλαίσια και προκαταλήψεις • Δεν αποτελεί επίσημο όργανο • Δεν εκπροσωπεί ούτε υπηρετεί κάποια συγκεκριμένη εκκλησία ή οργάνωση • Δεν αντιστρατεύεται κανέναν προσωπικά • Αναδημοσίευση κειμένων του περιοδικού είναι ελεύθερη εφόσον δεν περικρίπτονται ή αλλοιώνονται. Εξαιρούνται κείμενα που δημοσιεύονται στον «Τ» ύστερα από άδεια του αρχικού τους εκδότη και στα οποία υπάρχει σχετική ένδειξη • Η αναδημοσίευση κειμένων από και προς τον «Τ» με κανένα τρόπο δεν σημαίνει ταύτιση • Σε εκτέλεση της εντολής «Δωρεάν δότε» (Ματθ. 10/1/8) στέλνεται χωρίς πληρωμή σε όποιον δώσει τη διεύθυνσή του • Για προαιρετικές εισφορές εξυπηρετεί η ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK, Λογ/σμός: IBAN GR44-0140-1370-1370-0231-0000-636 / SWIFT: CRBAGRAAXXX • Ιδιοκτήτης: «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» Μη κερδοσκοπικό θρησκευτικό ΝΠΙΔ. Απόφ. Πρωτοδικείου Αθηνών 2873/84. • Εκδότης: Β. Βασιλειάδης • Ταχυδρομική Επικοινωνία: ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8, 14231 Ν. ΙΩΝΙΑ • Τηλεφωνική Επικοινωνία: 210-27.73.785 • Εκτύπωση: Γ. Κωστόπουλος, Σελασίας 6, Αθήνα, 210-88.16.096 •

«TYCHICUS» Bimonthly edition published by «CHRISTIAN TRUTH Non-profit Inc.» • 8 Kioutahias St., GR-14231 • ATHENS, GREECE • [Κωδικός Γεν. Γραμ. Επ/τίας: 3360] • Τυπώνεται στην Ελλάδα • Printed in Greece • Not to be sold •

ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΜΑΣ ΣΤΟ INTERNET
tyxikos@gmail.com

www.tyxikos.gr

«Μετά κραυγής δυνατής και δακρύων»

Ο δικός μου ο Αρχηγός έ κ λ α ψ ε !!!

Πριν μερικές εβδομάδες αρχηγός πολιτικού κόμματος πήγε να συναντήσει τους διαδηλωτές αγρότες από την Κρήτη στο λιμάνι του Πειραιά όπου βρέθηκε μέσα στο νέφος των δακρυγόνων που χρησιμοποιούσαν οι αστυνομικοί ενάντια στους διαμαρτυρόμενους, και αναγκάστηκε να κλάψει κι αυτός κάτω από την επίδραση των χημικών. Για το γεγονός αυτό έγινε μεγάλος θόρυβος στα ΜΜΕ και στη Βουλή, επειδή, όπως υποστήριζαν οι φίλοι του εν λόγω πολιτικού ανδρός, ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΚΛΑΨΕΙ ΕΝΑΣ ΑΡΧΗΓΟΣ!!!

Εμείς δεν μπορούμε να καταλάβουμε ποια διαφορά έχουν τα μάτια ενός πολιτικού αρχηγού από εκείνα των πολιτών, όπως επίσης δε μπορούμε να καταλάβουμε ποια διαφορά έχει ένα στομάχι αν είναι άδειο ή ένα κορμί όταν κρύνει. Αν μάλιστα ένας ηγέτης θέλει να είναι κοντά στο λαό του, πρέπει ΠΡΩΤΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ να έχει νιώσει τα παθήματα και τα δεινά που οι ακόλουθοί του δοκιμάζουν στη ζωή τους, για να μπορεί να τους συμπονέσει και, όταν βρεθεί στην εξουσία, να τους συμπαρασταθεί και να τους βοηθήσει.

Όμως αυτά τα ωραία δεν υπάρχουν και δεν λειτουργούν ανάμεσα στους ανθρώπινους ηγέτες, επειδή οι τελευταίοι ενδιαφέρονται ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΟΜΑΡΙ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΤΟΥΣ, και ουδέν έτερο.

Αντίθετα με όλους αυτούς τους δήθεν μεγάλους ανθρώπους και ηγέτες –από οποιαδήποτε πολιτική ή άλλη παράταξη κι αν είναι– εμείς οι Χριστιανοί γνωρίσαμε και ακολουθούμε ΕΝΑΝ ΑΛΛΟΝ ηγέτη, που είναι ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ. Μιλάμε για τον Κύριο Ιησού Χριστό, που έχουμε ως ΑΡΧΗΓΟ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΤΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ ΜΑΣ. (Εβρ. 12/ιβ/2).

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός, λοιπόν, δεν υπολόγισε την αξία και την τιμή και τη δόξα που Του ανήκουν ανέκαθεν, αλλά εγκατέλειψε όλα αυτά για να έρθει και να βοηθήσει τους ανθρώπους. Δεν ήρθε στον κόσμο για να περνάει στους δρόμους μας περιστοιχιζόμενος από άνδρες ασφαλείας, αστυνομικούς και στρατιώτες, που θα Του άνοιγαν τον δρόμο για να μην καθυστερήσει, που θα έμπαιναν εμπρός από τους κινδύνους για να μην πάθει Εκείνος τίποτα, που θα

φρουρούσαν τα ανάκτορά Του για να μην ταραξει κάτι τον ύπνο και τις ανέσεις Του. Τίποτε από όλα αυτά!

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός όταν ήρθε στον κόσμο μας για να σώσει τα πλάσματά Του, έγινε ΟΠΩΣ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΕΜΑΣ. Χωρίς ξεχωριστές τιμές, χωρίς πλούτη και μεγαλεία, χωρίς προστασίες και πολυτέλειες.

Όπως έγραψε ο απόστολος Παύλος, **«εαυτὸν ἐκένωσε λαβὼν δούλου μορφὴν, γενόμενος ὅμοιος με τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ευρεθεὶς κατὰ τὸ σχῆμα ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν εαυτὸν γενόμενος υπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυροῦ»** (Φιλίπ. 2/β/7-8) και όπως λέει η Επιστολή προς Εβραίους **«ἔχει περάσει ἀπ' ὅλες τις δοκιμασίες, παρόμοια μ' ἐμᾶς»** (Εβρ. 4/δ/15-ΛΟΓΟΣ).

Ο Χριστός πόνεσε και ΕΚΛΑΨΕ όπως κι εμείς. **«Ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, μετὰ κραυγῆς δυνατῆς καὶ δακρύων προσέφερε δεήσεις καὶ ἰκεσίας πρὸς τὸν δυνάμενον νὰ σώξῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ θανάτου»** (Εβρ. 5/ε/7). Επίσης μπροστά στον τάφο του νεκρού Λάζαρου ο αυτόπτης μάρτυρας Ιωάννης γράφει ότι **«εδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς»** (Ιωάν. 11/ια/35).

Ένα κοσμικό τραγούδι λέει ανόητα ότι **«οἱ ἄνδρες δὲν κλαίνε»**. Είναι ντροπή για κάποιον που θέλει να δείχνει "δυνατός" να τον δουν οι άλλοι να κλαίει, επειδή το θεωρούν σημεῖο αδυναμίας. Όμως ο Χριστός μας, ο Κύριος της Σωτηρίας μας, ούτε ΝΤΡΑΠΗΚΕ ούτε ΑΠΕΦΥΓΕ να κλάψει.

Και επειδή έκλαψε ο ίδιος, είναι για τούτο που υποσχέθηκε ότι στη Βασιλεία Του δεν θα υπάρχει ούτε πόνος ούτε δάκρυ. Ο Προφήτης του Θεού γράφει: **«Θέλει καταπίει τὸν θάνατον ἐν νίκῃ»**

« ΤΥΧΙΚΟΣ »

και Κύριος ὁ Θεὸς θέλει σπογγίσει τὰ δάκρυα ἀπὸ πάντων τῶν προσώπων» (Ησ. 25/κε/8).

Με τα παραπάνω ο Χριστός, που στάθηκε ο Κύριος και ο Διδάσκαλος των μαθητών Του, έδωσε ΥΠΟΓΡΑΜΜΟ για τον τρόπο που πρέπει να ζουν και δρουν οι ακόλουθοί Του. Και αν αυτά έγιναν στον Κύριο, πόσο μάλλον αρμόζει να συμβαίνουν σ' εκείνους που θέλουν να Τον εκπροσωπούν και να λειτουργούν στον κόσμο αυτό ως Ποιμένες στην ποίμνη του Αρχιεπομμένα Χριστού.

Αυτό οι Απόστολοι και το γνώριζαν και το έζησαν. Για παράδειγμα διαβάζουμε για τον απόστολο Παύλο ότι εργάστηκε για τον Κύριο **«μετά πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ μετὰ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν»** και επίσης ότι δεν σταμάτησε να νουθετεί και να στηρίζει **«μετὰ δακρύων ἓνα ἕκαστον»** από τους μαθητές του (Πράξ. 20/κ/19, 31). Και όταν αναγκάστηκε να γράψει στους Κορίνθιους για ένα ατόπημά τους, το έ-

κανε «**μετά πολλών δακρύων**» (Β΄ Κορ. 2/β/4).

Αντίθετα οι σημερινοί "υπηρέτες" των χριστιανικών εκκλησιών ως επί το πλείστον ενδιαφέρονται για την προσωπική τους καλοπέραση, για το μισθό τους και για τη συνταξιοδότησή τους, που θα προτιμούσαν να εξασφαλίζονται από το Κράτος!!!

Ποιοι και πού είναι σήμερα «**οι σπείροντες μετά δακρύων**» που θα είναι άξιοι στη συνέχεια να θερίσουν «**εν α-γαλλιάσει**»; (Ψαλμ. 126/ρκς/5). Πού είναι εκείνοι που σαν τον αρχαίο προφήτη Ιερεμία λένε: «**Είθε να ήτο η κεφαλή μου ύδατα και οι οφθαλμοί μου πηγή δακρύων, διά να κλαίω ημέραν και νύκτα τους πεφονευμένους της θυγατρός του λαού μου**» και «**Ας χύσωσιν οι οφθαλμοί μου δάκρυα, νύκτα και ημέραν, και ας μη παύσωσι· διότι η παρθένος, η θυγάτηρ του λαού μου, συνετρίφθη σύντριμμα μέγα, πληγήν οδυνηράν σφόδρα**»; (Ιερ. 9/θ/1, 14/ιδ/17).

Σήμερα οι χριστιανοί ηγέτες επιδιώκουν τον πλουτισμό και τις ανέσεις. Γυρίζουν με κουρσάρες και αεροπλάνα. Μένουν σε ακριβά σπίτια και βίλες. Εξασφαλίζουν καλή ζωή και θρησκευτική επαγγελματική αποκατάσταση για τα παιδιά τους. Ενδιαφέρονται να συγκεντρώνουν εισφορές και πλούτη. Κηρύττουν ΨΕΥΤΙΚΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΕΥΗΜΕΡΙΑΣ.

Αν τους συγκρίνουμε με τους πρώτους ηγέτες της Εκκλησίας, θα έλεγε κανείς πως εκείνοι οι αρχαίοι "χαραμίστηκαν" επειδή άφησαν ανεκμετάλλευστες τις "ευκαιρίες" για καλοπέραση...

Ενώ όμως ο Παύλος μπορούσε να γράψει στον μαθητή του Τιμόθεο: «**Τον αγώνα τον καλόν ηγωνίσθην, τον δρό-**

μον ετελείωσα, την πίστιν διετήρησα· του λοιπού μένει εις εμέ ο της δικαιοσύνης στέφανος, τον οποίον ο Κύριος θέλει μοι αποδώσει εν εκείνη τη ημέρα, ο δίκαιος κριτής» (Β΄ Τιμ. 4/δ/8), για τούτους τους τελευταίους ισχύει άριστα ο λόγος του Χριστού, «**Αληθώς σας λέγω, έχουσιν ήδη τον μισθόν αυτών**» (Ματθ. 6/ς/2,5,16).

Το μέτρο με το οποίο μετράει και πληρώνει ο Κύριός μας, δεν είναι τα ανθρώπινα συστήματα και οι διακρίσεις· δεν είναι τα πολλά στεφάνια κι οι τάφοι στο Α΄ Νεκροταφείο. Ο Χριστός είπε: «**Οι βασιλείς των εθνών κυριεύουσιν αυτά, και οι εξουσιάζοντες αυτά ονομάζονται ευεργέται. Σεις όμως ουχί ούτως, αλλ' ο μεγαλύτερος μεταξύ σας ας γείνη ως ο μικρότερος, και ο προϊστάμενος ως ο υπηρετών**» (Λουκ. 22/κβ/25-26).

Εκείνοι που ζητούν την ψήφο μας στον κόσμο αυτό και με κάθε τρόπο επιδιώκουν να γίνουν ηγέτες (ακόμη και μέσα στις εκκλησίες) ΔΕΝ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΤΥΠΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Δεν ακολουθούν το πρότυπο των Αποστόλων. Ετοιμάζουν θέσεις και θρόνους, και μοιράζονται οφίκια και πλούτη που όχι σπάνια προέρχονται από το υστέρημα των απλών οπαδών τους.

Τέτοιοι άνθρωποι είναι ντροπή για την Εκκλησία και είναι εκείνοι «**που το όνομα του Θεού εξ αιτίας τους βλασφημείται μεταξύ των εθνών**» (Ρωμ. 2/β/24). Είναι αυτοί που δίκαια χαρακτηρίζονται «**φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής**», για τους οποίους αξίζει η αποστολική προτροπή «**και τούτους φεύγε**»!!! (Β΄ Τιμ. 3/γ/5).

Η προσωπικότητα των Εκκλησιών

Ο Πανελλήνιος Ευαγγελικός Σύνδεσμος (ΠΕΣ)[*] διοργάνωσε στις 2-2-09 στο Ξενοδοχείο «Τιτάνια» της Αθήνας εσπερίδα με θέμα: «Νομική Προσωπικότητα των Θρησκευτικών Κοινοτήτων στην Ελλάδα», στην οποία είχε προσκληθεί και το περιοδικό μας. Δημοσιεύουμε τις εντυπώσεις μας.

Ο πρόεδρος της εσπερίδας διάνθισε την εισαγωγή του με τη φράση «Όλα τα ζώα είναι ίσα, αλλά μερικά ζώα είναι πιο ίσα από τα άλλα» –από το βιβλίο του Όργουελ «Η Φάρμα των Ζώων»– και εξήγησε πως συνήθως οι άνθρωποι που αναλαμβάνουν τις διάφορες εξουσίες συχνά παρασύρονται στην παγίδα να θεωρούν τους άλλους κατώτερους και να τους αντιμετωπίζουν μεροληπτικά και άδικα, γεγονός που επαληθεύεται κατά την άποψή του από τη στάση του ελληνικού Κράτους απέναντι στους εταιρόδοξους.

Τα θέματα του προγράμματος ανέπτυξαν οι επιστήμονες κ.κ. **Α. Φίλου, Ι. Κτιστάκης, Χ. Παπατσώρης** και **Γ. Κωνσταντές**, (φωτ. 1), που τα χειρίστηκαν με πληρότητα – αν και σε ορισμένα σημεία με υπερβολική εξειδίκευση.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Ρωμαιοκαθολικός Αρχιεπίσκοπος της Αθήνας **κ. Νικόλαος** και ο Έξαρχος των Ελληνόρυθμων (Ουνιτών) **κ. Δημήτριος** (φωτ. 2), καθώς και αρκετοί ποιμένες Ευαγγελικών και Πεντηκοστιανών Εκκλησιών. Αντίθετα έλαμψαν διά της α-

1. Οι επιστήμονες ομιλητές

2. Τα δόγματα που πρωταγωνίστησαν

πουσίας τους οι εκπρόσωποι της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας, και του νέου και του παλαιού ημερολογίου.

Ο υπουργός Θρησκευμάτων –φίλος κατά πως λέγεται του εισηγητή– **έστειλε μόνο «τα χαιρετίσματά του»**. Τα πολιτικά κόμματα απουσίασαν επίσης, με εξαίρεση τον «ΣΥΡΙΖΑ», στον εκπρόσωπο του οποίου ο εισηγητής δήλωσε –άκομψα και με ποια εξουσιοδότηση άραγε;– ότι **«Μπορεί να μην σας ψηφίζουμε όμως σας συγχαίρουμε...»**. Την εσπερίδα τέλος αγνόησαν παντελώς τα έντυπα και ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Παρ' όλο που το θέμα της εκδήλωσης αναφερόταν στη «Νομική Προσωπικότητα των Θρησκευτικών Κοινοτήτων στην Ελλάδα», στην πραγματικότητα εκείνο που κατακρίθηκε ήταν η μονομερής υποστήρι-

ξη του Ελληνικού Κράτους υπέρ της Ορθόδοξης Εκκλησίας και η αντιδημοκρατική συμπεριφορά του σε βάρος κυρίως των εκκλησιών που εκπροσωπήθηκαν, και η άρνηση των κυβερνήσεων να τους αναγνωρίσουν νομική υπόσταση. (Η Ελλάδα καταδικάστηκε

ήδη γι' αυτό από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου στο Στρασβούργο). Μόνο ο Λέκτορας κ. Κτιστάκης, αναφέρθηκε σε όλες τις θρησκευτικές μειονότητες χωρίς καμία διάκριση.

Η συζήτηση που επακολούθησε υστέρησε επειδή αυτοί που πήραν το λόγο, κυρίως πιστοί των προαναφερθεισών εκκλησιών, επικεντρώθηκαν στα στενά εκκλησιαστικά τους συμφέροντα, αποκαλύπτοντας πως το ενδιαφέρον τους **μάλλον δεν είναι τα «ανθρώπινα δικαιώματα» ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ, αλλά μόνο οι δικές τους «ευαισθησίες»**. Επιβεβαίωσαν έτσι πως **κι**

*Θα ακολουθήσει συζήτηση και θα απαντηθούν ερωτήσεις δημοσιογράφων και του κοινού.

Η πρόσκληση έλεγε ότι θα γίνουν ερωτήσεις από τους δημοσιογράφους, όμως αυτό ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΗΚΕ στον «ΤΥΧΙΚΟ».

αυτοί πάσχουν σε κάποιο βαθμό από τη νόσο της μισαλλοδοξίας, γεγονός που διαφαινόταν ήδη από το Δελτίο Τύπου που έστειλε ο ΠΕΣ, με επικεφαλίδα τη φράση, **«Οι Μεγαλύτερες Χριστιανικές Εκκλησίες της Ευρώπης, η Καθολική και η Διαμαρτυρόμενη (Ευαγγελική) δεν έχουν νομική υπόσταση στην Ελλάδα...»** όπου βεβαίως το «μεγαλύτερες» έδειχνε να έχει τον σημαίνοντα ρόλο... κάτι που δεν είναι δημοκρατικό "βεβαίως-βεβαίως".

[*] Εκπροσωπεί αρκετές εκκλησίες Διαμαρτυρομένων, όχι όμως τις δύο μεγαλύτερες κοινότητες που φέρουν τον επίτιτλο «Ελεύθερες»).

ΚΑΙ ΕΝΑ ΜΕΛΑΝΟ ΣΗΜΕΙΟ...

Η πρακτική του συντονιστή της συζήτησης –που έδινε τον λόγο μόνο σε πρόσωπα της επιλογής του– και η αποκάλυψη και πεισματική πρακτική του να εμποδίσει στον εκδότη του περιοδικού μας να υποβάλλει ερωτήσεις –παρόλο που ήμασταν το μόνο ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ έντυπο που παραβρέθηκε στην εκδήλωση– **αποτέλεσε μελανό σημείο της όλης εκδήλωσης.**

Ύραγε υπάρχουν αλήθειες που ο κύριος εισηγητής φοβήθηκε μήπως ακουστούν;

Εν πάση περιπτώσει, ο «ΤΥΧΙΚΟΣ» ούτε στους διαπλεκόμενους ανήκει ούτε τις πολιτικές και θρησκευτικές ηγεσίες γλύφει, όπως άλλοι είναι συνηθισμένοι να κάνουν.

Αυτό ας το θυμούνται και όσοι επιμένουν να μας κατηγορούν ως **«προτεσταντικόν έντυπον»**. **Κρίμα και στον μεν, κρίμα και στους δε.**

→ **Υ.Γ.:** Δεν είμαστε τόσο αχάριστοι ώστε να λησμονήσουμε το ενδιαφέρον που έδειξε ο συντονιστής ως γιατρός για την περιπέτεια της υγείας μας πριν από δύο χρόνια, το οποίο και δημοσίως ομολογούμε. Αυτό όμως είναι ένας ακόμη λόγος που επιτείνει την απορία για την αδικαιολόγητη στάση του σε βάρος του «Τ».

Ντροπή κι αλίμονο!!!

Παραμύθι... μα τί παραμύθι!!!

Το περιοδικό «Φίλοι των Φυλακισμένων» (Φθιν.-Χειμ. 2008) αναδημοσίευσε το παρακάτω κείμενο του Αρχιμ. Εφραίμ Πανασούση, με τίτλο «Ένα πανέμορφο παραμύθι», που αρχικά είδε το φως στο περιοδικό «Πειραϊκή Εκκλησία» και το οποίο αναπαράγουμε εδώ φωτογραφικά. Άραγε τα εγκρίνει αυτά ο Μητροπολίτης του;

Ἀκούραστος ὁ γερο-Πέτρος καθάριζε κρεμμύδια στήν πανήγυρη τῆς Παναγίας γιά τήν ἑσπερινή τράπεζα. Θά ῥχονταν πατέρες καί ψαλτάδες ἀπό τήν ἔρημο νά στολίσουν τήν ἀγρυπνία.

Καί πῶς ἔκανε ὁ γερο-Πέτρος ἅμα ξεκινούσε τά μέγιστα ἀνοιξαντάρια τοῦ Κουκουζέλη καί τό «Θεοτόκε Παρθένε» τοῦ Μπερεκέτη! Κι ὅλο καί σκούνταγε τό Δανιήλ τόν Ἐκκλησιαστικό νά κουνήσει ἀκόμα πιό δυνατά τό χορό καί τόν πολυέλαιο.

— Ὡ Θεέ μου, καί πῶς θά ῥναι στόν Παράδεισο, ἀκουγόταν ἡ φωνή τοῦ γερο-καλόγερου.

Παρ' ὅτι τό στασίδι του ἦτανε μπροστά στά γεροντικά, ἐκεῖνος μέ εὐλογία τοῦ ἡγουμένου στεκότανε σέ

κεῖνα τῶν ἀρχαρίων, στό στασίδι πού στάθηκε σάν πρωτόρθε στό μοναστήρι. Ὡρες ὀρθός στήν Ἐκκλησία, ὅμοιο πυρφόρο Χερουβείμ πού λάτρενε μέ σεβασμό τό Θεό Του.

— Καί δέ μοῦ λές, παπποῦ, τί εἶναι ἡ Παναγία γιά τόν κόσμο; ρώτησε ὁ πατήρ Ὑπάτιος τό Γέροντα.

Ὁ γερο-Πέτρος ἄφησε τά κρεμμύδια καί τό μαχαίρι μεμιᾶς καί πῆρε ὕφος σοβαρό σάν νά βγαζε λόγο ἐπίσημο.

— Ἐγώ, πατέρες, γράμματα δέν ξέρω νά τά πῶ ὁμορφα καί δουλεμένα. Μ' αὐτή ἡ ἱστορία εἶναι πέρα ὡς πέρα ἀληθινή. Σέ μένα τήν εἶπαν ταπεινοί μοναχοί τοῦ Ὁρους πού ποτέ δέν φιλιώθηκαν μέ τό ψέμα.

»Τό λοιπόν, κάποτε στόν

Παράδεισο μπροστά στην
ὀμορφη πόρτα του καθόταν ὁ
᾽Αγιος Πέτρος καί καλοδεχό-
ταν τά παιδιά τοῦ Θεοῦ πού
εἶχαν κερδίσει τή Βασιλεία
Του. Σάν νύχτωνε, ὁ ᾽Αγιος
ἐκλείνε τά θυρόφυλλα καί με-
τροῦσε στά τεφτέρια του πό-
σοι εἶχανε μπεῖ στόν Παρά-
δεισο. Ὑστερα ἔβαζε τά ὀνό-
ματά τους πλάι σέ ἐκείνους
πού ἦταν ἤδη μέσα ἀπό και-
ρό καί ἔβρισκε τόν ἀριθμό.

Τό ἄλλο πρωί μετροῦσε πάλι
τούς παραδεισένιους ἀνθρώ-
πους καί πήγαινε ν' ἀνοίξει
τήν πόρτα. Μά γιά καιρό ἔβλε-
πε τοῦτο τό παράδοξο. Ἐνῶ
ἀποβραδὶς εἶχε μετρήσει πῶς
αὐτοὶ πού εἶχανε μπεῖ στόν
Παράδεισο ἦτανε δέκα, τήν
ἄλλη μέρα μετροῦσε ἄλλους
τρεῖς παραπάνω.

»— Μά πῶς γίνεται αὐτό;
σκεφτόταν.

»Μιά καί δυό πηγαίνει
στόν ἀφέντη Χριστό καί τοῦ
λέει αὐτό πού τόν ἀπασχολεῖ.

»— Νά φυλάξεις βάρδια,
εἶπε ὁ Χριστός κι ὁ ᾽Αγιος
ἔσκυψε ταπεινά τό κεφάλι καί
γύρισε στό διακόνημά του.

»Τό ἴδιο βράδυ ὁ ἀπόστο-
λος τοῦ Θεοῦ φύλαξε κατά
τήν προσταγή τοῦ Χριστοῦ

καί σάν ξημέρωσε εἶχε ἔτοι-
μη τήν ἀπάντηση.

»— Λοιπόν; εἶπε ὁ Κύριος.

»— Τό βράδυ... Κύριε... πού
κλείνει ὁ Παράδεισος, ἀνε-
βαίνει ἡ Μάνα Σου στά τείχη
καί βάζει ἀπό ᾽κεῖ τούς
ἀνθρώπους!».

Ἄμα τέλειωσε τή διήγηση,
ὁ γερο-Πέτρος ἔκανε τό σταυ-
ρό του καί μετά οἱ ἄλλοι μο-
ναχοί.

— Καί εἶναι ἀλήθεια αὐτή
ἡ ἱστορία; ρώτησε ἓνας προ-
σκυνητής τό γερο-Πέτρο.

— Ἡμαρτον, Θεέ μου! ἔκα-
με ὁ γέροντας ἐνοχλημένος
ἀπό τήν «ἀπιστία» τοῦ ἐπι-
σκέπτη. ■

Αν με τέτοια "διδασχὴ" νομίζουν κά-
ποιοι πῶς διαπαιδαγωγοῦν το λαό μας,
οι σκοταδιστές τι χειρότερο θα μπορού-
σαν να κάνουν;

Τέτοια χονδροειδὴ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ κυ-
κλοφοροῦσαν στο μεσαίωνα, καὶ προκά-
λεσαν τὴν ἀπομάκρυνση τῶν σοβαρῶν
ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν ἐκκλησία καὶ τοὺς
ρασοφόρους πού τα ἀναπαράγουν, μά-
λιστα με τὴν επανηλειμένη "διαβεβαίω-
ση" πῶς «ἡ ἱστορία εἶναι πέρα ὡς πέρα
ἀληθινὴ»!!!

Κι ὁ μὲν "γερο-Πέτρος" εἶχε ἴσως μί-
α "δικαιολογία" ἀπὸ τὴν ἀμάθειά του. Δι-
καιολογεῖται ὅμως ὁ κ. Εφραίμ Παναού-
σης, πού εἶναι καὶ Προϊστάμενος τοῦ
Ναοῦ τῆς Υπαπαντῆς τοῦ Κυρίου στὴ
Μητρόπολη τοῦ Πειραιά, νὰ δημοσιεύει
τέτοιες χοντράδες; ❶

Ο αληθινός πόλεμος

Στην εφημερίδα «Κερκυραϊκή Αλήθεια» (Δεκ. 2009) ο π. Θεμιστοκλής Μουρτζανός σχολιάζει με σωστό τρόπο το φαινόμενο της βίας που εκδηλώθηκε στην Αθήνα τον περασμένο Δεκέμβριο – που το ίδιο παρουσιάζεται κατά καιρούς και σε άλλα σημεία της υφηλίου. Το βλέμμα του π. Θ.Μ. βλέπει πίσω από τα φαινόμενα και αποκαλύπτει τη βαθύτερη ουσία των πραγμάτων για όποιον αληθινά ενδιαφέρεται.

■ ■ ■ χειρίσσε η οργή. Ο θάνατος του νεαρού παιδιού στο κέντρο της Αθήνας έβγαλε τον κόσμο από τον λήθαργο με τον οποίο παρατηρούσε τα τεκταινόμενα στην τηλεόραση. Την απαξίωση της πολιτικής και των πολιτικών. Τον ορυμαγδό των αποκαλύψεων. Το βόλεμα του καναπέ. Έβγαλε τον κόσμο στο δρόμο. Για να διαμαρτυρηθεί, να δηλώσει την άρνησή του να ταυτιστεί με τη βία, το θάνατο, την αποφορά των κάθε λογής σκανδάλων, το ψέμα που παρουσιάζεται ως αλήθεια. Μαζί όμως με τον κόσμο, έβγαλε και τους "επαγγελματίες".

Πρώτα της πολιτικής που μέσα από τον θάνατο διεκδικούν την δική τους εξουσία, ιδεολογική, κομματική, διανοητική. Για να συνεχίσουν με άλλους τρόπους τον δρόμο ενός πολιτισμού και ενός ήθους που κρύβει θάνατο και μόνο θάνατο. Γιατί όταν ο εαυτός σου είναι αυτοσκοπός, «ο βίος σου φιλοτομάρης», τότε θάνατο θα βγάλεις. Απλώς με άλλη ετικέτα.

Έβγαλε τους "επαγγελματίες" της δημοσιογραφίας. Αυτούς που οχυρωμένοι στη διαφθορά και την διαπλοκή, είναι ένα ακόμη πλοκάμι της εξουσίας του θανάτου. Που κάνουν τα μικρά μεγάλα και θάβουν τα ση-

μαντικά. Που συμπάσχουν μ' αυτούς που δεν έχουν, αλλά που δεν ντρέπονται να έχουν οι ίδιοι, και μάλιστα πάμπολλα. Που κάνουν ειδηση το κακό κάθε μορφής και θάβουν ό,τι όμορφο έχει απομείνει στην καθημερινότητά μας. Που καθοδηγούν στο όνομα της ελευθερίας τα αισθήματα των ανθρώπων, χωρίς να παρουσιάζουν την ειδηση και να αφήσουν τον καθένα να βγάλει τα συμπεράσματά του. Που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των ιδιοκτητών, πουλώντας λαϊκισμό και δημαγωγία. Που δείχνουν τελικά ποιος είναι το "αφεντικό" στη χώρα.

Έβγαλε τους δήθεν αντιεξουσιαστές. Οι οποίοι, αντί να πολεμήσουν στο επίπεδο των ιδεών και της πρότασης ζωής, σπάνε, καίνε, καταστρέφουν. Αντί να καταδείξουν τα αδιέξοδα ενός τρόπου ζωής που έχει ως νόημα την κατανάλωση, την εκμετάλλευση, την ύλη, κάνουν ό,τι μπορούν για να συκοφαντηθεί η ανάγκη του ανθρώπου για διέξοδο ζωής κι ελπίδας, για αντίσταση που δεν θα γκρεμίζει το άχρηστο, αλλά θα χτίζει όνειρα ενός αλλιώτικου ήθους.

Πόλεμος κηρύχθηκε στην κοινωνία μας. Πόλεμος με θύματα, με ζημιές, με καταστροφές. Πόλεμος στον οποίο αυτοί που

πολεμούν στους δρόμους δεν ξέρουν γιατί ουσιαστικά πολεμούν. Ενώ όσοι καλύπτουν τηλεοπτικά τον πόλεμο αυτό χαίρονται, γιατί έχει αίμα, κακό, υλικό για να χορτάσει η θεαματικότητα, για να παιχθούν περισσότερες διαφημίσεις, για να αβγατίσουν τα κέρδη. Και βεβαίως, τίποτε να μην αλλάξει αφού καταλαγιάσει η μάχη. Γιατί αν κάτι θα έπρεπε πρώτα να αλλάξει, αυτό θα ήταν το ήθος που ο κόσμος της τηλεόρασης έχει γεννήσει, αναθρέψει και συνεχώς δίνει στην κοινωνία μας. Για να αναγκαστεί και η πολιτική να ακολουθήσει.

Παλαιότερα βέβαια η πολιτική προηγούνταν της τηλεόρασης. Οι ιδέες γεννούσαν συγκρούσεις. Ακόμη και ο πόλεμος είχε ένα ιδεολογικό υπόβαθρο. Σήμερα, είναι τέτοια η σύγχυση που οι άνθρωποι έχουν μέσα τους τέτοια οργή χωρίς να ξέρουν γιατί την έχουν. Και όταν παρουσιάζεται η θρυαλλίδα, τότε ανάβει ο πόλεμος εναντίον της εξουσίας. Που κι αυτή δεν ξέρει τι και πώς εξουσιάζει. Γιατί, στην ουσία εξουσιάζεται.

Υπάρχει όμως και ένας πόλεμος που είναι ίσως ο μόνος αληθινός. Είναι ο εντός ημών. Είναι ο πόλεμος να βρεις νόημα στη ζωή σου· να ξέρεις γιατί ζεις. Ποια είναι η ελπίδα σου και τι περιμένεις. Ο αληθινός εχθρός είναι ο εγωκεντρισμός σου και η βεβαιότητα ότι αξίζει εσύ να περνάς καλά. Ότι αν πάθεις κάτι εσύ, τότε τελείωσε ο κόσμος. Και προτιμάς να σκοτώνεις τον άλλο,

ακόμη κι αν είναι παιδί, μόνο και μόνο για να είσαι εσύ καλά.

Στον πόλεμο που ζήσαμε και ζούμε δεν είναι εύκολο να ακούσεις νηφάλιες φωνές. Φωνές που θα προτείνουν και θα δείξουν την αγάπη και την αυταπάρνηση ως τον μοναδικό δρόμο αλλαγής. Που θα δείξουν ότι αν ο εντός ημών κόσμος δεν είναι φωτισμένος· όχι από γνώσεις, αγαθά, ικανότητες, αλλά από ελπίδα κι αγάπη, τότε η όποια επανάσταση, ο όποιος εξωτερικός πόλεμος δεν έχουν νόημα. Είναι μία πρόσκαιρη εκδήλωση οργής. Ένα παιχνίδι εξουσίας και τίποτε άλλο. Απλώς με άλλους πρωταγωνιστές. Αν αλλάξει ο μέσα κόσμος μας, τότε μόνο θα αλλάξει ο έξω. Γιατί εμείς, έτσι κι αλλιώς, είμαστε ο κόσμος.

Τα Χριστούγεννα που έφθασαν μάς βρίσκουν όλους πιο ευάλωτους. Πιο πληγωμένους. Λιγότερο ασφαλείς. Θυμωμένους, αλλά όχι ελεύθερους. Γιατί οι δυνάστες μας παραμένουν στη θέση τους. Ο Χριστός-παιδί μάς δείχνει αυτό το δρόμο. Της εντός ημών βασιλείας της παιδικής αγάπης που ξέρει να συγχωρεί, αλλά και να νικά την κακία της αμαρτίας. Ας δώσει η Γέννα και τη δική μας αναγέννηση. Να νικήσουμε στον εντός ημών πόλεμο, και να ζήσουμε τη χαρά της αληθινής αγάπης. Που ελευθερώνει και κάνει ανίσχυρη την δυναστεία της κάθε εξουσίας. Της επίσημης και της δήθεν.

Εμείς δεν πιστεύουμε ότι μια γιορτή όπως π.χ. τα «Χριστούγεννα» μπορεί από μόνη της ν' αλλάξει την εσωτερική σκοτεινή πραγματικότητα των συνανθρώπων μας.

Όμως η αποδοχή του Άρχοντα της Ειρήνης, ναι, μπορεί να το κάνει με θαυμαστό τρόπο, όπως το έκανε και στις δικές μας ζωές, για να πάψει ο κάθε εσωτερικός και εξωτερικός πόλεμος και να βασιλεύσει η ΕΙΡΗΝΗ, Η ΔΙΚΙΑ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΗ. ❧

Όταν χτίζουμε "πύργους"...

«Ιδού, έρχονται επτά έτη μεγάλης αφθονίας καθ' όλην την γην της Αιγύπτου· και θέλουσιν επέλθει μετά ταύτα επτά έτη πείνης· και όλη η αφθονία θέλει λησμονηθή εν τη γη της Αιγύπτου και η πείνα θέλει καταφθείρει την γην· και δεν θέλει γνωρισθή η αφθονία επί της γης εξ αιτίας εκείνης της πείνης, ήτις μέλλει να ακολουθήσῃ· διότι θέλει είσθαι βαρεία σφόδρα» (Γεν. 41/μα/29-31)

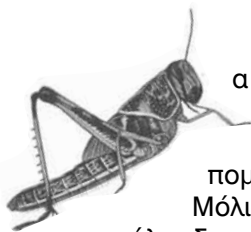
Τότε που ο Θεός προειδοποίησε τον Φαραώ για τις επικείμενες αποδόσεις των αγρών της Αιγύπτου με το όνειρο των επτά παχιών και επτά ισχνών αγελάδων, ο Ιωσήφ ερμήνευσε ότι επρόκειτο να έρθουν **επτά χρόνοι αφθονίας** που θα τους ακολουθούσαν **επτά χρόνοι πείνας**. Η συμβουλή του σοφού δούλου του Θεού ήταν η εξής απλή: **«Ας συνάξωσι πάσας τας τροφάς τούτων των ερχομένων καλών ετών, και ας αποταμιεύσωσι σίτον (...) διά τροφάς εις τας πόλεις, και ας φυλάττωσιν αυτόν· και αι τροφαί θέλουνσι μένει πεφυλαγμένοι διά την γην εις τα επτά έτη της πείνης, τα οποία θέλουσιν ακολουθήσει (...) διά να μη απολεσθή ο τόπος υπό της πείνης»** (εδ. 35-36). Με άλλα λόγια, από την αφθονία των πρώτων επτά ετών να εξοικονομήσουν αποθέματα για τα επόμενα δύστυχα χρόνια, ώστε να εξασφαλίσουν τη ζωή τους. (Γεν. 41/μα/15-36).

Από εκείνη την αρχαία εποχή μέχρι σήμερα έχουν περάσει πάνω από 3.500 χρόνια, όμως όποιος έχει την προσοχή και παρατηρεί την ιστορία, διαπιστώνει

πως αυτή η εναλλαγή περιόδων αφθονίας και στέρησης επαναλαμβάνεται συνεχώς στον πλανήτη μας, αν και με διαφορετικά χρονικά διαστήματα. Ακόμη και οι ελαιοκαλλιεργητές γνωρίζουν καλά πως τα δέντρα τους τον ένα χρόνο έχουν μεγάλη παραγωγή όμως τον επόμενο έχουν σημαντική στέρηση κ.ο.κ.

Με αυτό το δεδομένο οι άνθρωποι θα έπρεπε να έχουμε διδαχτεί πως οι χορηγίες του Θεού μέσα στα χρόνια δεν είναι σταθερές αλλά προσφέρονται σε κύκλους, τους οποίους εμείς καλούμαστε να διακρίνουμε και να διαχειριζόμαστε σοφά, ώστε τα περισσεύματα των πλούσιων εποχών να αναπληρώνουν τις στερήσεις των δύσκολων εποχών.

Αντί όμως να προσαρμόζουμε τη ζωή μας με τις αρετές της αυτάρκειας και της οικονομίας, εμείς λειτουργούμε εγωκεντρικά και πλεονεκτικά, κατασπαταλώντας κάθε ικμάδα στον μικρότερο χρόνο και με τη μεγαλύτερη ταχύτητα. Αντί να κάνουμε οικονομίες και να διδάσκουμε έτσι τα παιδιά μας, μετατρέπουμε τους εαυτούς μας σε αδηφάγες κάμπιες και

ακρίδες που καταναλώνουν και καταναλώνουν έως ότου δεν απομείνει τίποτα.

Μόλις όμως περάσουν οι μεγάλες δυσκολίες κι αρχίσουν να έρχονται οι πρώτες ανάσες παροχών, πέφτουμε πάλι με τα μούτρα στην κατανάλωση, να αγοράσουμε κάθε λογής μη απαραίτητα "αγαθά", να σπαταλήσουμε σε κάθε είδους περιττές "απολαύσεις", να απλώσουμε τα πόδια εκεί που δεν φτάνει το πάπλωμά μας, όπως λέει η παροιμία, και εν τέλει, έχοντας κακομάθει, επεκτεινόμαστε σε σχέδια και προγράμματα μακροπρόθεσμα, για τα οποία κανείς δεν εγγυάται ότι θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε. Δάνεια συνάπτονται, οικοδομές ξεκινούν, αγορές γίνονται χωρίς κεφάλαια, με την ελπίδα ότι κάπου θα βρεθούν τα χρήματα, όμως κάποια στιγμή όλα ξεθυμαίνουν και απομένει απογοήτευση και πίκρα.

Άλλες από τις δύσκολες στιγμές στη ζωή του κόσμου μας έρχονται από φυσικές καταστροφές και άλλες από ανόητες ενέργειες. Γιατί εμείς να μη διδασκόμαστε από τα λάθη και παθήματα των άλλων; Γιατί να είμαστε αδιόρθωτοι και ανεπίδεκτοι μαθήσεως;

Το χειρότερο είναι πως από τα ίδια λάθη κάνουν και άνθρωποι του ευαγγελίου, παρασυρμένοι από τις κοσμικές επιθυμίες και την πλεονεξία.

Πολλοί προσέχουν τα λόγια του Χριστού μόνο για να ανακαλύψουν βαθιά θεολογικά και εσχατολογικά νοήματα... Όμως ο Κύριος έδωσε και πρακτικά μαθήματα. Για το θέμα που εξετάζουμε ας θυμηθούμε το λόγο Του: «**Τις εξ υμών, θέλων να οικοδομήση πύργον, δεν κάθηται πρώτον και λογαριάζει την δαπάνην, αν έχη τα αναγκαία διά να τελειώση αυτόν; μήποτε αφού βάλη θεμέλιον και δεν δύναται να τελειώση αυτόν, αρχίσωσι**

πάντες οι βλέποντες να εμπαίζωσιν αυτόν, λέγοντες· Ότι ούτος ο άνθρωπος ήρχισε να οικοδομή και δεν ηδυνήθη να τελειώση» (Λουκ. 14/ιδ/28-30).

Όλοι θα ήθελαν να έχουν από έναν "πύργο" – αν όχι κυριολεκτικά, σίγουρα όμως συμβολικά. Ποιος είναι ο δικός σου "πύργος"; Μήπως είναι ένα σπίτι μεγαλύτερο από τις δυνάμεις σου; Μήπως ένα αυτοκίνητο που προκαλεί την Εφορία να φορολογήσει τα έσοδά σου με βάση τα τεκμήρια διαβίωσης; Μήπως σπουδές των παιδιών μας σε σχολεία και κολέγια που δεν αντιστοιχούν στην οικονομική σου δύναμη και κοινωνική τάξη;

Δεν ζητούμε εδώ να σχολιάσουμε ή να κατακρίνουμε όσους έχουν τη δυνατότητα να χαίρονται τα προλεχθέντα. Εκείνο που ενδιαφέρει είναι να προσγειωθούν οι υπερφίαλες ορέξεις και οι ανεδαφικές διεκδικήσεις. Να μάθουμε να «**αρκούμεθα**» σε όσα υπάρχουν στο χέρι μας και μπορεί να καλύψει η δύναμή μας (Α' Τιμ. 6/ς/8).

Είμαστε άνθρωποι με περιορισμούς και όρια. Ούτε η γνώση μας είναι απέραντη ούτε οι δυνάμεις μας υπεράνθρωπες, ούτε το αύριο είναι στην εξουσία μας. Για το λόγο αυτό πάλι ο αρχαίος σοφός συμβουλεύει: «**Σπείρε τον σπόρον σου το πρωί, και την εσπέραν ας μη ησυχάση η χειρ σου· διότι δεν εξεύρεις τι θέλει ευδοκιμήσει, τούτο ή εκείνο, ή εάν και τα δύο ήναι επίσης αγαθά**» (Εκκλ. 11/ια/6). Δεν είναι αποδεκτή η τεμπελιά ή η αδιαφορία. Η προσπάθεια πρέπει να είναι συνεχής και η προκοπή να επιδιώκεται με όλες τις δυνάμεις μας. Ίσως γίνουν λάθη, ίσως αποτύχουμε σε κάποια σημεία. Επειδή όμως κανείς δε μπορεί να μας διαβεβαιώσει για το μέλλον, ας μην δίνουμε όλο τον εαυτό μας σε ένα στόχο αποκλειστικά. Ας έχουμε εναλλακτικές λύσεις και τρόπους αποδέσμευσής.

Εκείνοι που έδωσαν τα πάντα στο χρηματιστήριο, σήμερα κλαίνε και θρηνούν για τις απώλειές τους. Κάποιος πούλησε ακόμη και το σπίτι του για να αγοράσει μετοχές που έμειναν άχρηστα χαρτιά. Άλλοι σπατάλησαν τη ζωή τους σε ένα στόχο που έγκαιρα αποδείχτηκε άκαρπος, όμως για το πείσμα τους και την ξεροκεφαλιά τους επέμεναν ώσπου στο τέλος τα έχασαν όλα.

Ο σοφός Εκκλησιαστής προτρέπει: **«Πάντα όσα εύρη η χειρ σου να κάμη, κάμε κατά την δύναμίν σου»** (Εκκλ. 9/θ/10). Δεν είναι κακό να εκμεταλλεύεται κάποιος τις ευκαιρίες που βρίσκει μπροστά του, όμως αυτό να το κάνει **ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ** του. Αν επεκταθείς πάνω από τις δυνάμεις σου, το βέβαιο είναι ότι θα καταβληθείς, θα κουραστείς, θα αγχωθείς και θα "τσακιστείς".

Σήμερα αντιμετωπίζουμε μια ακόμη από τις πολλές οικονομικές κρίσεις της ιστορίας. Οι φρόνιμοι άνθρωποι, που προσέχουν το λόγο του Θεού, χωρίς αμφιβολία θα συναντήσουν κι εκείνοι προβλήματα παρόμοια με τους συνανθρώπους τους. Επειδή όμως είχαν κάνει σωστές κινήσεις θα αντιμετωπίσουν τα προβλήματα με λιγότερες δυσκολίες. Ενώ όσοι περιφρονούν συστηματικά τις θείες διδασκαλίες, χωρίς άλλο θα θλιβούν όπως έγινα και στο παρελθόν.

Στους νέους ανθρώπους θέλουμε να απευθυνθούμε ιδιαίτερα, που δεν τους συνοδεύει η πείρα του παρελθόντος, για να τους συμβουλευσουμε και να τους ενθαρρύνουμε.

Η εύρεση εργασίας θα είναι δυσκολότερη στο διάστημα που έρχεται. Οι άνεσες που είχατε μάθει κοντά στους γονείς σας ίσως δεν είναι το ίδιο ευπρόσπιτες αύριο. Όμως η λύση των προβλημάτων δεν έρχεται από τους ανθρώπους· έρχεται

μόνο από τον Θεό.

Ο αρχαίος Ιωσήφ είπε στα αδέρφια του: **«Σεις μεν εβουλεύητε κακόν εναντίον μου· ο δε Θεός εβουλεύθη να μεταστρέψη τούτο εις καλόν, διά να γείνη καθώς την σήμερον, ώστε να σώση την ζωήν πολλού λαού»** (Γέν. 50/ν/19). Τι καλό θα ήταν αν τούτη την ώρα οι άνθρωποι απευθύνονταν στον Θεό για να μετατρέψει το κακό σε καλό!

Ας μάθουμε να υπολογίζουμε το Νόμο Του και να επιζητούμε το θέλημά Του. Τότε, χωρίς αμφιβολία, όπως και στην περίπτωση που αναφέραμε στην αρχή αυτού του κειμένου, κάποιος "Ιωσήφ" θα υπάρξει και για εμάς, για να βοηθήσει στην ανάγκη μας και να δώσει λύση στα προβλήματά μας.

Ίσως στη δική μας περίπτωση να έρθει με τη μορφή κάποιου ανθρώπου που ο Θεός έβαλε στην κατάλληλη θέση για να βοηθήσει την ώρα της ανάγκης. Ίσως προβάλλει στο δρόμο μας μια ανέλπιστη ευκαιρία. Σίγουρα όμως πίσω από κάθε περίπτωση και δυσκολία θα είναι ο Θεός που μόνος Αυτός μπορεί να κάνει την έκβαση. **Σ' αυτόν ας απευθυνθούμε! Από Εκείνον ας ελπίσουμε! Είναι ο μόνος που μπορεί και θέλει το καλό μας!**

Αλληλογραφία με τους Αναγνώστες

Μας συστήνει σε φίλους...

Ο αγαπητός κ. **Α.Χ.** αφού έλαβε ηλεκτρονικό ενημερωτικό δελτίο και επισκέφθηκε την ιστοσελίδα μας, θεώρησε καλό να ενημερώσει τους φίλους του με το παρακάτω ηλεκτρονικό μήνυμα.

Έλαβα τυχαίως στα «εισερχόμενά» μου το περιοδικό ΤΥΧΙΚΟΣ, το οποίο αφού διεξήλθον επιτροχάδην φρονώ ότι, εξ αιτίας της σοβαρότητας και του περιεχομένου του αξίζει τον κόπο και οφείλω να το θέσω υπ' όψιν και υπό την κρίσιν σας. (...) Ο ορθόδοξος Χριστιανός οφείλει να είναι «έτοιμος αεί προς απολογία παντί τω αιτούντι αυτώ λόγον περί της εν αυτώ ελπίδος» να ακούει τον συνάνθρωπό του με αγάπη, σεβασμό και υπομονή, χωρίς μισαλλοδοξία και προκατάληψη, ως οι Βεροιεείς «το καθ' ημέραν ανακρίνοντες τας Γραφάς ή έχοι ταύτα ούτως». Με αυτό το πνεύμα και εμείς είμαστε διατεθειμένοι να ακούσουμε προσεκτικά τι έχει να μας πει ο ΤΥΧΙΚΟΣ προϊόντος του χρόνου, και του ευχόμαστε την εξ ύψους δύναμιν και φωτισμόν εις την ανιδιοτελή και ανυστερόβουλον υπηρεσία εν τω μέτρω των δυνατοτήτων του της Αληθείας και της Αγάπης οι οποίες αλληλοπεριχωρούνται και δεν χωρίζουν μεταξύ τους.

Ευχαριστούμε τον αναγνώστη για τα καλά του λόγια και την ευγενική χειρονομία του, με τη βεβαιότητα πως ο Καλός Ποιμήν θα οδηγή πάντοτε τα πρόβατα της βοσκής Του «εις τόπον χλόης, επί ύδατος αναπαύσεως, επί τρίβους δικαιοσύνης ένεκεν του ονόματος αυτού» (Ψαλμ. 23/κγ/1-2).

Έχει ακόμη οπαδούς ! ! !

Ο αναγνώστης κ. **Σ.Ν.Λ.** –μάλλον κάτοικος εξωτερικού– διαμαρτυρήθηκε ηλεκτρονικά για όσα γράψαμε κατά του Μπους με τα εξής λόγια:

Μετά που διάβασα την κριτική που κάνατε στο περιοδικό ΤΥΧΙΚΟΣ για τον George W. Bush, σας πληροφορώ ότι είστε απληροφόρητοι, αμελείς και ανεύθυνοι.

1) Παίζετε τον ρόλο Χριστιανού. Το αν είστε θα το αφήσω να το κρίνει ο Θεός. 2) Ένας χριστιανός προσεύχεται για τους άλλους και δεν τους κρίνει. 3) Είναι αδύνατον να ξεχάσει το "μη κρίνετε δια να μην κριθείτε". 4) Δεν ξεχνά ότι όλες οι εξουσίες είναι από τον Θεό. Καλές ή κακές. 5) Δεν σχολιάζει δεν κακολογεί και δεν καταδικάζει "προσεύχεται". 6) Δεν δικαιολογεί μία αναίδη πράξη, ασχέτως εναντίον σε ποιον έγινε. 7) Θα μπορούσα να γεμίσω πολλές σελίδες με νουθεσίες για την κριτική σας. 8) Πιστεύω όμως ότι σας θύμισα αρκετά, εύχομαι δε να μη σας δημιουργήσουν πικρία αλλά μεταμέλεια και αυτοσυγκράτηση.

Εάν ζούσατε στην Αμερική και είχατε κάποιο αγαπητό σας πρόσωπο σε ένα από τους πύργους το οποίο θανατώθηκε, και είχατε την δύναμη, (σύμφωνα με το πως κρίνετε τον George W. Bush) εσείς δεν θα πηγαίνατε να απαλλάξετε ένα έθνος από δικτάτορα, αλλά το έθνος ολόκληρο.

Όμως προτιμήσατε να κρίνετε έναν ηγέτη, (κακό κατά την κρίση σας) και να δώσετε παράσημο σε άλλον (καλόν κατά την κρίση σας), τον ήρωα Ιρακινό δημοσιογράφο Muntadar al-Zaidi. Όχι!!! Τόσο χαμηλά κατεβάζετε τους αληθινά ήρωες;

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΑΣ

Ως Χριστιανοί έχουμε ένα παραπάνω λόγο να προσέχουμε τι λέμε. Σκεφθείτε και απαντήστε: Ξέρετε γιατί οι Αμερικανοί μαζί με τους συμμάχους τους εκτέλεσαν εκείνους που δίκασαν στη δίκη της Νυρεμβέργης μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο; Οι Γερμανοί αξιωματικοί υποστήριξαν ότι έκαναν όσα έκαναν, επειδή ΥΠΑΚΟΥΣΑΝ στις διαταγές των ανωτέρων τους και της ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Αυτοί έκαναν εκείνο που τους συμβουλεύετε εσείς. Όμως τους ΕΚΤΕΛΕΣΑΝ ακριβώς γι' αυτό! Ναι, η διεθνής κοινότητα — με πρώτους και καλύτερους τους Αμερικανούς — ΔΕΝ ΔΕΧΤΗΚΑΝ ΑΥΤΗ ΤΗ ΘΕΣΗ ούτε σαν δικαιολογία. Καθένας είναι υπεύθυνος ατομικά για όσα κάνει, ήταν η απόφαση του Δικαστηρίου και γι' αυτό τους εκτέλεσαν.[*]

Αυτοί λοιπόν ΥΠΑΚΟΥΣΑΝ στις «**ανώτερες εξουσίες**» (την κυβέρνηση του 3ου Ράιχ), κάνοντας εκείνο ακριβώς που εσείς υποστηρίζετε έχοντας καταλάβει λάθος το κείμενο του Παύλου (Ρωμ. 13/1γ). Τι λέτε; Έκαναν ΚΑΛΟ ή ΚΑΚΟ; Εσείς αν ήσασταν στη θέση τους, θα βάζατε τους Εβραίους στους φούρνους επειδή σας διέταξε ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ σας; Αυτό σας λέει ο Παύλος να κάνετε; Αυτό θα πείτε στο παιδί σας να κάνει σε μια τέτοια ώρα;

Οι Αμερικανοί στρατιώτες στο Άμπου Γκράιμπ και στην φυλακή του Γκουαντάναμο ΕΚΑΝΑΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ υπακούοντας τον άρχοντά τους (Μπους). Εσείς πιστεύετε ότι όλοι αυτοί είναι ΑΘΩΟΙ και ΚΑΛΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ; Εμείς δεν το πιστεύουμε, ακόμη και όταν το λένε οι ίδιοι, επειδή τα έργα μαρτυρούν το αντίθετο.

Ευτυχώς που ο νέος Πρόεδρος υποσχέθηκε ότι θα κλείσει αυτά τα βασανιστήρια. Μακάρι να το δούμε σύντομα.

Και επειδή επικαλείστε με ευκολία τα εδάφια, πού είναι ο λόγος του Χριστού «**ὅστις σε ραπίσῃ εἰς τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον εἰς αὐτόν καὶ τὴν ἄλλην**»; (Ματθ. 5/39). Αυτό έκανε ο Μπους και ο στρατός του; Μήπως διαλέγετε μόνο τα χωρία που σας αρέσουν;

[*] http://el.wikipedia.org/wiki/Δίκη_της_Νυρεμβέργης

Είναι αυτό λατρεία;

Σε συνέχεια όσων γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος στην ίδια στήλη (Ιαν.-Φεβρ., σελ. 12) ο κ. **Σ.Ν.** από την Πελοπόννησο επικοινωνήσε μαζί μας για να διευκρινίσει:

Ο επιστολογράφος σας αναφέρει γενικώς "μία Πεντηκοστιανή εκκλησία" την οποία δεν ονοματίζει. Ας είναι γνωστό στους αναγνώστες σας ότι στις εκκλησίες με τίτλο "**Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής**" δεν χρησιμοποιούμε όργανα στη δημόσια λατρεία.

Είναι αληθές ότι οι εκκλησίες της ομάδας της «**Ελευθέρας Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής**» δεν χρησιμοποιούν όργανα, όπως το ίδιο συμβαίνει εξ όσων γνωρίζουμε και σε άλλες εκκλησίες όπως εκείνες με τίτλο «**Εκκλησία του Χριστού**» και «**Εκκλησία Χριστιανών Αδελφών**» κ.λπ.

Αντίθετα χρησιμοποιούνται όργανα —εκκλησιαστικό όργανο, κιθάρες κ.λπ.— σε ορισμένες Ορθόδοξες εκκλησίες (π.χ. στα Επτάνησα) όπως και στις Ρωμαιοκαθολικές εκκλησίες, όμως πάντα με σοβαρότητα και όχι με την αχαλίνωτη κοσμική έκφραση στην οποία αναφερόταν η προηγούμενη αλληλογραφία μας, για τα οποία έχουμε προσωπική γνώση και γνώμη.

Η λατρεία του Θεού πρέπει να γίνεται «ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ» και όχι με σαρκικά—κοσμικά στοιχεία — είτε αυτά είναι μοντέρνα είτε έχουν "καθιερωθεί" με τα χρόνια ως παράδοση.

Θα γίνει τίποτα με το Βατοπέδι;

Προς συγκάλυψη του σκανδάλου

Στην εφημερίδα «FREESUNDAY» (8-2-09, σελ. 8) δημοσιεύθηκε το παρακάτω κείμενο του έγκριτου δημοσιογράφου κ. Γ. Κύρτσου, το οποίο εξηγεί πολύ ορθά τους μηχανισμούς με τους οποίους οι πολιτικοί μας εξασφαλίζουν την ατιμωρησία για τις "νόμιμες" και "ηθικές" πράξεις τους και όχι μόνο. Το περιοδικό μας δεν πολιτικολογεί, ασχολείται όμως με την ηθική στο χώρο της ζωής μας που τόσο επηρεάζεται από την επάρατο επαγγελματική "πολιτική" (όπως περίπου πάσχει και ο αθλητισμός από τότε που τα αθλήματα έγιναν "επαγγελματικά").

Η κυβέρνηση Καραμανλή είπε όχι στη σύσταση προανακριτικής επιτροπής στη Βουλή για το σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου. Όπως είπε ο ίδιος ο πρωθυπουργός, υπάρχουν κάποιες πολιτικές και διοικητικές ευθύνες, σίγουρα όμως δεν υπάρχουν ποινικές ευθύνες που να δικαιολογούν, στην αντίληψη της ηγεσίας, τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής

Μας δουλεύουν

Η κυβέρνηση, για να αποφύγει τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής στη Βουλή, έριξε τις ευθύνες για το σκάνδαλο σε κρατικούς παράγοντες και διευθυντικά στελέχη δημόσιων οργανισμών. Προστάτεψε έτσι τα πολιτικά της στελέχη και κέρδισε τον αναγκαίο χρόνο για να διαχειριστεί την κρίση.

Τώρα που έφτασε η ώρα να απολογηθούν για τη συμμετοχή τους στο πρωτοφανές σκάνδαλο οι διοικητικοί παράγο-

ντες και τα διευθυντικά στελέχη, ρίχνουν όλες τις ευθύνες στους πολιτικούς.

Στα πολυσέλιδα υπομνήματα που κατέθεσαν στους αρμόδιους εισαγγελείς, ο διευθύνων σύμβουλος της ΚΕΔ [=Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου] κ. Γκράτζιος και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου υποστηρίζουν ότι εφαρμόσαν πλήρως τις πολιτικές αποφάσεις των αρμόδιων υπουργών για τις σκανδαλώδεις ανταλλαγές ακινήτων σε όφελος της Μονής Βατοπεδίου. «Η ΚΕΔ δεν είχε καμία απολύτως αρμοδιότητα, δυνατότητα και συμμετοχή στην αναγνώριση της κυριότητας της Μονής Βατοπεδίου επί της λίμνης Βιστωνίδας, των νησίδων και των παραλίμνιων εκτάσεων αυτής, καθώς επίσης δεν είχε καμία πρωτοβουλία για τις ανταλλαγές των ακινήτων του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Την ενεργοποίηση της ΚΕΔ προκάλεσε η απόφαση του υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης», υποστηρίζουν

οι κατηγορούμενοι, στελέχη της ΚΕΔ, αποποιούμενοι οποιασδήποτε ποινικής ευθύνης στο χειρισμό της υπόθεσης. Υπογραμμίζουν επίσης ότι «το ελληνικό Δημόσιο, που αποτελεί τον μόνο μέτοχο της ΚΕΔ, ουδέποτε διατύπωσε εκ των υστέρων οιαδήποτε αντίρρηση, εγκρίνοντας ουσιαστικά την εν λόγω ανταλλαγή. Αντιθέτως, μάλιστα, σε όλες τις ετήσιες γενικές συνελεύσεις της ΚΕΔ, στις οποίες το Δημόσιο εκπροσωπείται από τον υπουργό Οικονομικών, έχει εγκρίνει τους ετήσιους ισολογισμούς, με την απαλλαγή των μελών του Δ.Σ. από κάθε διαχειριστική ευθύνη».

Τους προστατεύουν

Σε πρώτη φάση, η κυβέρνηση κάλυψε τους πολιτικούς με άμεση εμπλοκή στο σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου εμποδίζοντας τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής στη Βουλή. Στη συνέχεια, η κυβέρνηση καλύπτει τους «γαλάζιους» διαχειριστές του σκανδάλου, που είχαν τοποθετηθεί στις κατάλληλες θέσεις της ΚΕΔ και άλλων κρατικών εταιρειών και υπηρεσιών. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο κ. Γκράτζιος, ο οποίος αποδίδει τις ευθύνες για το σκάνδαλο στους υπουργούς, θεωρείται άνθρωπος του πρωθυπουργικού περιβάλλοντος. Δεν θα μπορούσε λοιπόν να μιλήσει για ευθύνες υπουργών –τους

οποίους βέβαια καλύπτει η κυβέρνηση – εάν δεν είχαν μοιραστεί οι ρόλοι για να αποφύγουν όλοι οι πρωταγωνιστές του σκανδάλου τις ποινικές τους ευθύνες.

Έχουμε να κάνουμε με μια άθλια μεθόδευση σε βάρος της διαφάνειας, του δημόσιου συμφέροντος και της αξιοπιστίας του πολιτικού και διοικητικού συστήματος. Σε ένα σκάνδαλο, όμως, με το οποίο δημιουργήθηκαν εμπορικές υπεραξίες δισεκατομμυρίων ευρώ και μαύρο πολιτικό χρήμα εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ όλα επιτρέπονται. Οι πρωταγωνιστές δείχνουν ο ένας τον άλλον, στη βάση ενός καλά οργανωμένου σχεδίου αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης και εξασφάλισης της ατιμωρησίας.

Αν κάποιος πει πως το Άγιο Όρος ανήκει στο Φανάρι, οι πολιτικοί που συνυπέγραψαν τα διάφορα έγγραφα είναι της ελληνικής κυβέρνησης. Και αν δεν είναι όλοι οι πολιτικοί ούτε όλοι οι κληρικοί το ίδιοι βρόμικοι, είναι βρόμικα τα "χοιροστάσια" των κομμάτων μέσα στα οποία κινούνται και δραστηριοποιούνται, ώστε να μη μπορούν να μείνουν ανεπηρέαστοι, ενώ από ό,τι φαίνεται μέχρι στιγμής, νέο σκάνδαλο μέλλει να αποκαλυφθεί στην περιοχή του Βόλου. Περιμένουμε τα νεότερα... ❶

ΕΛΛΗΝΙΣΤΙ ΓΙΝΩΣΚΕΙΣ;

«ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΗΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ»

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Η πρακτική ορισμένων θρησκευτικών κύκλων που –εκούσια ή ακούσια– υποτιμούν το πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού, είναι πανάρχαια και έχει απασχολήσει την παγκόσμια εκκλησία σε βαθμό που ακόμη και Οικουμενικές Σύνοδοι συγκλήθηκαν με σκοπό τη διαφώτιση αυτού του ζητήματος, δυστυχώς όχι πάντα προς τη σωστή κατεύθυνση ούτε με τα πλέον υγιή κίνητρα, αφού χρησιμοποιήθηκε μεσολάβηση αυτοκρατόρων, επικράτηση διαπλεκομένων, δολοπλοκίες και άλλες κακές μέθοδοι.

Το περιοδικό μας αποφεύγει να ασχολείται με ζητήματα δογματικής φύσεως, επειδή αυτά τις περισσότερες φορές μάλλον τίθενται για να εξυπηρετούν ιδιοτελείς σκοπούς και στόχους. Επιπλέον, δεν θεωρούμε αρμοδιότητά μας «να φέρουμε στον ίδιο δρόμο» τους συγχριστιανούς που φρονούν «**ετέρως**» (Φιλίπ. 3/γ/15). Επειδή όμως υπάρχει μια μερίδα εξ αυτών που στηρίζει τις θέσεις της είτε σε άγνοια είτε σε μονομερή πληροφόρηση ως προς τη χρήση των αρχαίων κειμένων και γλωσσών της Αγίας Γραφής, θα προσπαθήσουμε εδώ να διαφωτίσουμε μια λανθασμένη άποψη, ώστε οι μεν άνθρωποι καλής θέλησης να πληροφορηθούν και να μη γίνεται η συγκεκριμένη χονδροειδής παρερμηνεία, όσοι δε εκουσίως επιμένουν στο λάθος τους να το κάνουν με δική τους ευθύνη.

Η ΑΦΟΡΜΗ

Ανάμεσα στα πολλά χωρία από τα οποία θα μπορούσε να ξεκινήσει κανείς, ας επικεντρώσουμε στα δύο πρώτα χωρία του Ευαγγελίου του Ιωάννη και τούτο με αφορμή πρόσφατο τεύχος ενός περιοδικού, το οποίο για πολλοστή φορά επαναλαμβάνει ένα δήθεν “επιχείρημα” που όμως, όπως θα αποδειχθεί, είναι εντελώς ανίσχυρο και ανεδαφικό. Το διατυπώνει με τα εξής λόγια:

«... το εδάφιο 2 δεν λέει ότι «**ο Λόγος**» ήταν ο Θεός, αλλά πως ήταν «**εν αρχή παρά τω Θεώ**». Μάλιστα, το Κριτικό Κείμενο της Καινής Διαθήκης, δεν αναφέρει «**παρά τω Θεώ**» –όπως μεταφράζουν πολλοί– αλλά «**προς τον Θεόν**», δηλ. στραμμένος προς Αυτόν, Έτοιμος να πάρει από τα χείλη Του οδηγία, κατεύθυνση, εντολή και στη συνέχεια να μιλήσει, να ενεργήσει, να δράσει σύμφωνα μ’ αυτή, και όχι αυτόβουλα. (Ιωάν. ζ’/7:16-18). Γι’ αυτό, ίσως, και σε πλήρη αρμονία με το αρχαίο ελληνικό κείμενο, μερικοί μεταφραστές αποδίδουν το εδάφιο Ιωάννης 1:1 που αναφέρθηκε πιο πάνω, με τα λόγια «**Ο Λόγος ήταν με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν** (: όχι «**θεός**» αλλά) **θείας προέλευσης και θείων ιδιοτήτων**». ...» («ΦΩΣ», Ιαν. - Φεβρ. 2009, σελ. 69).

Η ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ

Είναι προφανές από το παραπάνω απόσπασμα, ότι ο συντάκτης του κρινόμενου άρθρου “παίζει” με το ιερό κείμενο, για να το αναγκάσει να λέει εκείνο που ο ίδιος θα ήθελε, ώστε να ταιριάζει με τη δογματική του προκατάληψη. Για να το επιτύχει παρασύρεται –και παρασύρει τους αναγνώστες του– σε γραμματικές και ερμηνευτικές φαντασιώσεις, που το μόνο που κατορθώνουν είναι η αλλοίωση του νοήματος των λόγων του Ευαγγελιστή. Και αυτό το επιχειρεί με δύο ακροβασίες: **(α)** Αλλοιώνοντας τη σημασία της πρόθεσης «**προς**», με το οποίο κυρίως θα ασχοληθούμε στο παρόν άρθρο μας, και **(β)** προσδίδοντας μία εντελώς εξωπραγματική “ερμηνεία” στη λέξη «**ΘΕΟΣ**» στο 3ο μέρος του 2ου εδαφίου του Ευαγγελίου του Ιωάννη.

1.– Για λόγους πρακτικούς θα ασχοληθούμε πρώτα με το **(β)** ζήτημα, επειδή το λάθος αποδεικνύεται πολύ εύκολα, αφού ελέγχοντας περισσότερες από 100 αγγλικές μεταφράσεις που μπορεί να βρει κάποιος στην ιστοσελίδα:

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι	
1. – Ιωάν. 1/α/1α	
KMN	ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν
NAM	ο Λόγος ἦταν με τον Θεό
MNK	ο Λόγος ἦταν μαζί με τον Θεό
2. – Ιωάν. 1/α/1β	
KMN	καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος
NAM	καὶ ἦταν Θεός ο Λόγος
MNK	καὶ ο Λόγος ἦταν θεός
3. – Ιωάν. 1/α/2	
KMN	οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν
NAM	ἀπ' τὴν ἀρχὴν ἦταν αὐτός με τον Θεό
MNK	αὐτός ἦταν στὴν ἀρχὴ μαζί με τον Θεό
Συντμήσεις: KMN=αρχαίο κείμενο, NAM=Νέα Δημοτική Μετάφραση Βιβλικῆς Εταιρείας, MNK=Μετάφραση Νέου Κόσμου τῆς «Σκοπιάς», ΜΤΣ=«Μάρτυρες τῆς Σκοπιάς».	

www.tyndale.cam.ac.uk/scriptures/index.htm και πολλές αλλογλώσσες που υπάρχουν στη βιβλιοθήκη μας, δεν βρέθηκε **ΟΥΤΕ ΜΙΑ** που να έχει την αυθαίρετη απόδοση που παρατίθεται στο παραπάνω απόσπασμα (και μάλιστα εντός εισαγωγικών). Θα ήταν καλό, λοιπόν, ο εκδότης να δημοσιεύει και τις πηγές του, για να μάθουμε κι εμείς ποιοι είναι αυτοί οι «μερικοί μεταφραστές», που υποτίθεται ότι αποδίδουν ορθότερα.¹

Αντίθετα η δική μας έρευνα έδειξε ότι ακόμη και οι «Μάρτυρες τῆς Σκοπιάς», που με κάθε μέσο και δύναμη προσπαθούν να υποβιβάσουν το πρόσωπο του Ιησού Χριστού, στις εκδόσεις τους «Μετάφραση Νέου Κόσμου» και «Εμφατικό Δίγλωττο» γράφουν «και ο Λόγος ἦταν θεός» χωρίς περίσσια λόγια (αν και με μικρό «θ»)² [βλ. Πίνακα Ι-2].

2.— Το άλλο ζήτημα που καλούμαστε να εξετάσουμε είναι η ορθή σημασία της πρόθεσης «προς» στη συγκεκριμένη περικοπή. Όπως ήδη έχουμε πει, το ζητούμενο για εμάς εδώ δεν είναι να ορίσουμε την προσωπικότητα και οντότητα του Υιού και Λόγου του Θεού, επειδή αυτό είναι θέμα βαθιά θεολογικό.

Εκείνο που μας ενδιαφέρει είναι η σχέση μεταξύ των δύο θείων προσώπων –αφενός του Θεού Πατέρα και αφετέρου του Υιού και Λόγου– και κατά πόσον έχει οποιαδήποτε βάση η δήθεν “διόρθωση” που επιχειρεί ο εκδότης του «Φ», όταν επικαλούμενος το κριτικό κείμενο και μάλιστα τις προθέσεις «προς» και «παρά», επιχειρεί να υποστηρίξει ότι κακώς οι μεταφραστές απέδωσαν το «προς» με το «παρά» [ή στις νεότερες μεταφράσεις με το «με» και «μαζί με»].

Αυτό θα δείξει άμεσα κατά πόσον έχει δίκαιο ή όχι ο εν λόγω εκδότης, όταν –εντελώς αυθαίρετα, κατά τη γνώμη μας– ερμηνεύει τη θέση του Λόγου απέναντι στον Θεό, ότι δηλαδή ήταν «στραμμένος προς Αυτόν, Έτοιμος να πάρει από τα χείλη Του οδηγία, κατεύθυνση, εντολή και στη συνέχεια να μιλήσει, να ενεργήσει, να δράσει σύμφωνα μ' αυτή, και όχι αυτόβουλα».³

Αν κοιτάξουμε στον Πίνακα Ι-1 και Ι-3, θα δούμε πώς μεταφράζουν την πρόθεση «προς» ακόμη και οι μεταφραστές της Εταιρείας «Σκοπιά» και ότι ΟΛΟΙ αποδίδουν το «προς τον Θεόν» ως «με τον Θεό» ή «μαζί με τον Θεό», ανατρέποντας τελείως τη θεωρία του «Φ» και χωρίς να αφήνουν κανένα περιθώριο για την “εφεύρεσή” του που ελέγχεται εδώ. Αυτό επιβεβαιώνεται και από άλλα τεκμήρια που αναλύονται στη συνέχεια.

Η ΣΧΕΣΗ

Όσον αφορά την ποιότητα της σχέσης ανάμεσα στα δύο θεία πρόσωπα στο χωρίο αυτό είναι προφανές, όμως ας ρωτήσουμε τι έχουν να πουν επ' αυτού εκείνοι που συνηθίζουν να μειώνουν τον Υίο του Θεού. Στο βιβλιάριο της Εταιρείας «Σκοπιά» με τίτλο: «Ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός;» διαβάζουμε:

«Ο Λόγος» ἦταν **μαζί με τον Ιεχωβά Θεό «στην αρχή», όταν δημιουργήθηκαν «οι ουρανοί και η γη».** Ἦταν αὐτός στον οποίο ο Θεός **εἶπε: «Ας κάνουμε ἄνθρωπο κατὰ τὴν εἰκόνα μας».** (Ιωάννης 1:1· **Γένεση 1:1, 26)** Ο πρωτότοκος Γιος του **Ιεχωβά ἦταν εκεί, στο πλευρό του Πατέρα του, συνεργαζόμενος δραστήρια μαζί του.**» (Οι υπογραμμίσεις του «Τ»)⁴.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ	
Ιωάν. 1/α/18	
KMN	Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο.
NΔM	Κανείς ποτέ δεν εἶδε το Θεό· μόνο ο μονογενής Υἱός, που εἶναι μέσα στην αγκαλιά του Πατέρα , ἐκεῖνος μας τον ἔκανε γνωστό.
MNK	Κανένας ἄνθρωπος δεν ἔχει δει ποτέ τον Θεό· ο μονογενής θεός που βρίσκεται στον κόλπο του Πατέρα εἶναι ἐκεῖνος που τον ἔχει ἐξηγήσει.

Με ἄλλα λόγια, οὔτε οἱ συγγραφεῖς τῆς Εταιρείας «Σκοπιά» δεν τολμοῦν νὰ παραποιήσουν τὴ σημασία τοῦ χωρίου που ἐξετάζουμε, καὶ ἐρμηνεύουν τὸ «**προς**» ὡς «**στο πλευρὸ του Πατέρα του, συνεργαζόμενος δραστήρια μαζί του**», καὶ ὀχι παίρνοντας ἐντολές.

ἌΛΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Κάθε προσεκτικὸς μελετητὴς –ἀκόμη καὶ χωρὶς πολλὰς γραμματικὰς γνώσεις– θα προσέξει ὅτι καὶ σὲ ἄλλες περικοπὲς τοῦ Ἰωάννη γίνεται λόγος γιὰ τὴ μορφή τῆς θέσης τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ μετὰ τὸν Πατέρα Του.

Ἡ ἐπόμενη ἀναφορὰ που συναντοῦμε, βρίσκεται ἐπίσης στο 1ο κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ἰωάννην, στο χωρίο 18, ὅπου διαβάζουμε: «**Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· μονογενὴς θεὸς [υἱός] ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο**».

Πῶς μεταφράζεται τὸ χωρίο αὐτό, τὸ βλέπουμε στὸν **Πίνακα ΙΙ**, ὅπου οἱ μεν ΜτΣ το ἀφήνουν «**στον κόλπο τοῦ Πατέρα**», ἀκριβῶς ὅπως καὶ στὸ ἀρχαῖο, ἡ δὲ ΝΔΜ ἀποδίδουν «**μέσα στὴν αγκαλιά τοῦ Πατέρα**». Βεβαίως ἡ κατάσταση αὐτὴ με τίποτα δὲ μπορεῖ νὰ χαρακτηριστεῖ ὡς θέση υπηρέτη που περιμένει νὰ ἀκούσει ἐντολὲς ἀλλὰ μάλλον εἶναι ἡ στενότερη σχέση ἀνάμεσα σὲ δύο πρόσωπα ὅπως μποροῦσε νὰ περιγραφεῖ με τὴ γλῶσσα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. (Πρβλ. *Ἰησοῦς καὶ Ἰωάννης* – Ἰωάν. 13/ιγ/23, *Ἀβραάμ καὶ Λάζαρος* – Λουκ. 16/ις/22, *παιδί στὴν αγκαλιά τῆς μάνας του* – Θρῆν. 2/β/12).

Ἐνα ἄλλο σημεῖο που δὲν μποροῦμε νὰ παραβλέψουμε ἐδῶ εἶναι ὁ χρόνος τῆς μετοχῆς «**ὢν**» που χρησιμοποιεῖται ἐδῶ καὶ που εἶναι ὁ Ενεστώτας. Ἡ μετοχὴ αὐτὴ ὀρθὰ μεταφράζεται ἀπὸ ὅλους «**που βρίσκεται**» ἢ «**που εἶναι μέσα**», ἐπεὶδὴ ὁ ἐνεστώτας φανερώνει διάρκεια/καθεστῶς/κατάσταση. Εἴτε λοιπὸν ὁ Υἱὸς βρίσκεται ΣΥΝΕΧΩΣ καὶ ΑΔΙΑΚΟΠΑ στὴν αγκαλιά τοῦ Θεοῦ εἴτε βρίσκταν ἐκεῖ τὴν ὥρα που ἔγραψε ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ ἔκτοτε χωρὶς διακοπὴ. Αὐτὸ, ὅπως θὰ δοῦμε καὶ στὴ συνέχεια, ταιριάζει τέλεια με ὅλα ὅσα λέει ἡ Ἁγία Γραφή καὶ μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Χριστός.

ΤΙ ΕΙΠΕ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Στὸ ἴδιο Εὐαγγέλιο, καὶ μιλώντας γιὰ τὴν προαιώνια σχέση καὶ θέσιν Του μαζί με τὸν Θεό, ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἔχει χρησιμοποιήσει ἀκριβῶς τὴν πρόθεση «**παρά**» καὶ μάλιστα **δύο φορές** στὴν ἴδια φράση. Τὸ ἔκανε στὴν προσευχὴ Του στο τελευταῖο δείπνο, τὸ βράδυ πρὶν παραδοθεῖ στοὺς Ἰουδαίους λέγοντας: «**καὶ νῦν δόξασόν με σὺ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δοξῇ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί**». (Ἰωάν.17/ιζ/5).

Τὴ φράση αὐτὴ τὴν παραθέτουμε ἀκριβῶς ὅπως παρουσιάζεται στὸ κριτικὸ κείμενο, χωρὶς καμία ἀλλαγὴ, καὶ βλέπουμε τὸν Κύριο νὰ ἐξηγεῖ ὅτι προαιωνίως βρίσκταν «**ΠΑΡΑ ΤΩ ΘΕῷ**». Συνεπῶς ὅταν οἱ μεταφραστὲς ἀπέδωσαν τὸ «**προς**» με τὸ «**παρά**», τὸ μόνο που ἔκαναν ἦταν νὰ ἐπαναλάβουν τὰ λόγια τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἀν τώρα αὐτὸ δὲν ἀρέσει σὲ μερικοὺς συνανθρώπους μας καὶ προσπαθοῦν νὰ παίξουν με τὶς λέξεις στα χωρία Ἰωάν. 1/α/1-2, αὐτὸ μόνο φανερώνει τὸ φανατισμὸ τους καὶ αὐξάνει τὴν ευθύνη τους.

ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΟΝ

Στὴν παραπάνω φράση ἀπὸ τὴν προσευχὴ τοῦ Κυρίου μας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ «**παρά**» ὑπάρχουν καὶ δύο χρονικὲς ἀναφορὲς που βοηθοῦν τὴ μελέτη μας: Ἡ μία ἀφορὰ τὸ παρελθόν (**εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι**) καὶ ἡ δευτέρη τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον (**νῦν δόξασόν με**). Ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ πληροφоруμαστε μέσω τῆς πλέον ἐγκυρης πηγῆς, που εἶναι τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, τόσο

για την προαιώνια θέση του Υιού και Λόγου του Θεού όσο και για την σημερινή και μελλοντική. (Βλ. **Πίνακα III**).

α. Ο Υιός στο παρελθόν

Στο πρώτο εδάφιο του Ευαγγελίου του, που διαβάσαμε στην αρχή, ο Ιωάννης αναφέρει ότι ο Χριστός στο παρελθόν υπήρχε «**προς**» τον Πατέρα και μαζί δημιούργησαν ολόκληρο τον αόρατο και ορατό κόσμο. Εδώ λέει ότι ήταν «**παρά**» τω Θεώ, εξισώνοντας τη σημασία των δύο προθέσεων που εξετάζουμε και συνεπώς το «**προς**» τον Θεόν δεν μπορεί παρά να γίνει κατανοητό ως «**κοντά**», «**δίπλα**» ή «**πλάι**».

Αυτή η θέση ήταν ένδοξη, τέτοια που άρμοζε στον Υιό και Λόγο του Θεού. Ο Παύλος έγραψε πως αν οι άρχοντες του κόσμου τούτου γνώριζαν –είχαν κατανοήσει– ποιος ήταν ο Χριστός, «**οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν**» (Α' Κορ. 2/β/8). Ο Χριστός στην προανθρώπινη ύπαρξή Του ήταν «**ο κύριος της δόξας**», που όμως ταπεινώθηκε τόσο πολύ για να εργαστεί τη σωτηρία του γένους των ανθρώπων. Και είναι αυτή ακριβώς η θέση που πριν φύγει από αυτό τον κόσμο ζήτησε με την προσευχή Του να ξαναπάρει ο Κύριος.

Δεν ζήτησε, λοιπόν, κάτι ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ούτε κάτι πρωτόγνωρο, μόνο εκείνο που κατείχε στο παρελθόν και το οποίο γνώριζε πολύ καλά: «**τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί**». Και τούτη η θέση, όπως είδαμε πιο πριν, ήταν «**στον κόλπο του Πατέρα**». Τούτη τη θέση ΕΙΧΕ, τούτη τη θέση ΖΗΤΗΣΕ, και είναι τούτη η θέση που, όπως θα δούμε παρακάτω, ΞΑΝΑΠΗΡΕ ο Κύριος μετά την ανάληψή Του στους Ουρανούς.⁵

β. Ο Υιός σήμερα

Όχι μόνο ο Υιός και Λόγος του Θεού υπήρχε αιώνια με τον Θεό και ήταν σε τέλεια κοινωνία μαζί Του, όπως είδαμε, αλλά αντίστοιχη είναι και η θέση που κατέχει σήμερα στον Ουρανό.

Στο χωρίο Α' Ιωάν. 2:1 υπάρχει μια παρόμοια χρήση της πρόθεσης «**προς**», όπου διαβάζουμε: «**παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον**». Ο Παύλος περιγράφει με άλλα λόγια αυτή την κατάσταση λέγοντας: «**Ὅστις και εἶναι ἐν τῇ δεξιᾷ του Θεοῦ, ὅστις και μεσιτεύει**

ΠΙΝΑΚΑΣ III	
Ιωάν. 17/ιζ/5α	
KMN	νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σε-αυτῷ
ΝΔΜ	Τώρα λοιπόν εσύ, Πατέρα, δόξασέ με κοντὰ σ' ἐσένα
MNK	Δόξασέ με εσύ, Πατέρα, δίπλα σε ἐσένα
Ιωάν. 17/ιζ/5β	
KMN	τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί
ΝΔΜ	με τη δόξα που εἶχα κοντὰ σου προτού να γίνει ο κόσμος
MNK	Με τη δόξα που εἶχα δίπλα σου προτού υπάρξει ο κόσμος

υπὲρ ἡμῶν» (Ρωμ. 8/η/34).

Από τα δύο αυτά χωρία επιπλέον καταλαβαίνουμε και βεβαιωνόμαστε ξεκάθαρα, ότι το «**προς**» **ΙΣΟΥΤΑΙ** με το «**ἐν δεξιᾷ**», δηλαδή στη θέση της μεγαλύτερης εύνοιας. Είναι τούτη η θέση που είχε ο Υιός και Λόγος του Θεού και όταν υπήρχε προαιώνια «**ἐν μορφῇ θεοῦ**» (Φιλιπ. 2/β/6) και την οποία έχει τώρα, μετά τη δοξασμένη Του ανάσταση και ανάληψη στον Ουρανό, καθώς ο Πατέρας Θεός είπε σ' Αυτόν: «**Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου**» (Κολ. 3/γ/1, Εβρ. 1/α/13, 10/ι/12 κ.ά.).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Με τη μαρτυρία όχι δύο ή τριών αλλά πολύ περισσότερων μαρτύρων, αποδείχθηκε πόσο λανθασμένη είναι η θέση του εκδότη του «Φ».

Ο Υιός και Λόγος του Θεού στην προαιώνια ύπαρξή Του ήταν ΠΑΡΑ, ΠΛΑΪ, ΜΑΖΙ με τον Θεό και ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ Του στο έργο της Δημιουργίας. Επίσης, όντας ο ίδιος Δημιουργός, με καμία λογική δε μπορεί να είναι μέρος της Δημιουργίας ως «κτίσμα» ή «δημιούργημα», όπως λένε μερικοί. Αυτό το αποκλείει παντελώς ο Ιωάννης γράφοντας με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο πως ΟΧΙ ΜΟΝΟ «**πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο**» αλλά επίσης πως «**καὶ χω-**

ρίς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἐν ὃ γέγονεν» (Ιωάν. 1/α/3). Με τούτο το τελευταίο αφαιρεί κάθε περιθώριο για ύπαρξη οποιασδήποτε άλλης δημιουργίας προηγουμένου («ἐγένετο οὐδὲ ἐν ὃ γέγονε»), του Λόγου μη εξαιρουμένου.

Ένα άλλο σημείο που αξίζει εδώ να αναρωτηθούμε είναι γιατί ο Ιωάννης επιμένει και επαναλαμβάνει τη φράση «**ἦν πρὸς τὸν θεόν**» και στον πρώτο και στο δεύτερο στίχο. («**Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ Λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν**»). Προφανώς αυτό δεν είναι μια τυχαία επανάληψη –επειδὴ διαφορετικά θα ήταν περιττός πλεονασμός– αλλά γίνεται με σκοπό να αποφευχθεί ένα ενδεχόμενο λάθος.

Επειδὴ ο Ιωάννης είχε πει στον πρώτο στίχο ὅτι ο Λόγος υπήρχε πριν ἀπὸ τη δημιουργία και ὅτι ἦταν «**πρὸς τὸν θεόν**», ἀλλὰ δεν εἶπε ὅτι αὐτὸ συνέβαινε ἤδη πριν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ του χρόνου και της δημιουργίας. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς στο δεύτερο στίχο επαναλαμβάνει τη φράση του διευκρινίζοντας ὅτι αὐτὴ ἡ στενὴ σχέση του Λόγου με τον Θεὸ δεν ἄρχισε με τον χρόνο, ἀλλὰ Αὐτὸς υπήρχε ἤδη «**ἐν ἀρχῇ**» και με τον τρόπο αὐτὸ ἀποδεικνύει, ὅχι μόνο την αἰώνια ὑπαρξὴ Του ἀλλὰ και την αἰώνια ὑπαρξὴ Του **μαζί με τον Πατέρα**.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ανακεφαλαιώνοντας καταλήγουμε στις εξῆς διαπιστώσεις: (1) Ο Λόγος υπήρχε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ΜΑΖΙ με τον Θεό. (2) Συμμετείχε ἄμεσα και δραστικά στο ἔργο της Δημιουργίας που ἐγένε «**δι' αὐτοῦ**» (Κολ. 1/α/16). (3) Ὡς Δημιουργὸς ὁ ἴδιος, δεν εἶναι δυνατό να εἶναι παράλληλα και «κτίσμα» ἢ «δημιούργημα».⁶

Το τι θα πιστεύει κάποιος εἶναι προσωπικὴ του ἐπιλογή, στην οποία δεν ἐπεμβαίνει οὔτε ὁ ἴδιος ὁ Θεός, πόσο λιγότερο εμεῖς. Ὅμως το να δημιουργεῖ ἀσθητικά «επιχειρήματα» παραποιώντας την ολοκάθαρη ἀλήθεια και ὅταν μάλιστα αὐτὸ γίνεται σκοπίμως, εἶναι πλέον ζήτημα προσωπικῆς ἀξιοπιστίας και τιμιότητας για τὴν οποία εἶναι ἀπολύτως υπεύθυνος και ὑπόλογος.

Ο Θεός μέσω του Προφήτη καλοῦσε το

λαὸ Ἰσραὴλ, και σήμερα εμεῖς: «**Επιστρέψατε ἤδη ἕκαστος ἀπὸ τῆς οδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς και διορθώσατε τὰς πράξεις ὑμῶν και μη υπάγετε ὡς ἄλλων θεῶν διὰ να λατρεύετε αὐτούς**» (Ιερ. 35/λε/15). Τέτοιοι ψεύτικοι «θεοὶ» δεν ἦταν μόνο τα εἰδωλα των ἐθνῶν ἀλλὰ και κάθε ἀνθρώπινος δάσκαλος ἢ δογματικὸ σύστημα που οἱ ἀνθρώποι ἀκολουθοῦν με τυφλὴ ἐμπιστοσύνη, κι αὐτὸ πρέπει ὅλοι να το προσέχουμε και να το ἀποφεύγουμε.❶

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Μόνο δύο μεταφράσεις βρήκαμε, ἐκεῖνες του Moffatt και του Εβραίου Schonfield, που ἀντὶ του «**Θεός**» χρησιμοποιοῦν τὴν ἀπόδοση «**θεῖος**» (divine) ἐνὼ στη ΜΝΚ τῆς Ἑταιρείας «Σκοπιά» μνημονεύονται ἐπιπλέον τρεῖς μεταφράσεις ἀπὸ τα γερμανικά που ἀποδίδουν «**ἐνας θεός**» ἀλλὰ δεν μπορέσαμε να ἐπαληθεύσουμε τὴν παραπομπή. (Appendix 6a, p. 1579).

2. Στὴν ἐκδόση τῆς ΜΝΚ στα ἀγγλικά, ὅπου δε μπορεί να χρησιμοποιηθεῖ ἓνα ουσιαστικὸ χωρὶς κανένα ἄρθρο, προσθέτουν το ἀόριστο ἄρθρο (a), ὁπότε ὁ Λόγος ἀντὶ «**god**» (=θεός) γίνεται «**a god**» (ἐνας «θεός», ἀορίστως). Για το τὸλμημά τους αὐτὸ ἀναπτύσσουν χωρὶς ἐπιτυχία ολόκληρη θεωρία που ὅμως ξεφεύγει ἀπὸ τα ὅρια τῆς παρούσας μελέτης. Ἴσως ὅμως ἀσχοληθούμε μ' αὐτὴ σε ἄλλη ευκαιρία.

3. Ἀν δεν σφάλει ἡ μνήμη μας, σε παλαιότερο τεύχος το «Φ» πρόσθετε «**ὅπως ὁ δούλος ἀπὸ τον κύριό του**» ἢ κάτι παρόμοιο.

4. Βλέπε www.watchtower.org/g/20050915/article_02.htm.

5. Παρασυρμένοι ἀπὸ το ρήμα «**ὑπερύψωσεν**», που χρησιμοποιεῖ ὁ Παῦλος στο Κολ. 2/β/9, ὁρισμένοι υποστηρίζουν ὅτι ὁ Κύριος ἀπέκτησε τώρα θέση ἀνωτερὴ ἀπὸ ἐκείνη που εἶχε πριν γίνει ἀνθρώπος, ὅμως αὐτὸ δεν εἶναι ὀρθό, ἀφοῦ το περιεχόμενο αὐτῆς τῆς «**ὑπερύψωσης**» δεν ἀποτελεῖ μυστικὸ που πρέπει εμεῖς να ἀνακαλύψουμε, ἀλλὰ περιγράφεται ἀναλυτικά σε περικοπὲς ὅπως: «**...ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν και καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς και ἐξουσίας και δυνάμεως και κυριότητος και πάντος ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ και ἐν τῷ μέλλοντι· και πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ και αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ**» (Ἐφεσ. 1/α/20-21, Ἐβρ. 1/α/3-4, Α' Πέτρ. 3/γ/22 κ.ά.).

6. Κάποιοι παραλληλίζοντας τα πρώτα χωρία του Ιωάννη με τα χωρία 22-31 του κεφαλαίου 8/η του βιβλίου των Παροιμιῶν, ἐπιχειροῦν να ταυτίσουν τον Υἱὸ και Λόγο του Θεοῦ με τὴ θεϊκὴ σοφία που προσωποποιημένη παρουσιάζεται ἐκεῖ να συμμετέχει στο ἔργο της Δημιουργίας ἀπ' ἀρχῆς. Ὅπως ὅμως ἡ σοφία εἶναι στοιχεῖο τῆς φύσεως του Θεοῦ –ἀφοῦ ἓνας σοφὸς Θεός δε μπορεί να ὑπάρχει χωρὶς αὐτή– ἐστὶ και ὁ Υἱὸς και Λόγος του Θεοῦ εἶναι ἔκφραση του Θεοῦ που Τον συνοδεύει αἰωνίως και ἀείποτε.

Ἡ Ἐπιστολὴ προς Εβραίους γράφει ὅτι ὁ Υἱὸς εἶναι «**ἀπαύγασμα τῆς δόξης και χαρακτῆρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ**» (Ἐβρ. 1/α/3), με ἄλλα λόγια ἡ ἀκτινοβολία τῆς θεϊκῆς δόξης και ἡ ἔκφραση τῆς θεϊκῆς ὑπόστασης. Ὅπως ὅμως ἡ ἀκτινοβολία δε μπορεί να χωριστεῖ ποτὲ ἀπὸ τὴν πηγὴν του φωτός, ἐστὶ και ὁ Θεός –που εἶναι ΦΩΣ («**ὅτι ὁ θεὸς φῶς ἐστίν**»–Α' Ιωάν. 1/α/5)– δεν εἶναι δυνατό να ὑπάρχει ποτὲ χωρὶς τὴν ἀκτινοβολία Του, χωρὶς τον Υἱὸ και Λόγο που ἐξῆλθεν και ὁ ἴδιος δῆλωσε ἐπίσης, «**ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα**» (Ιωάν. 12/β/46), και φυσικά ἡ ἀκτινοβολία ποτὲ δε μπορεί να ὑπάρχει «ἀπέναντι» στην ἐστία ἀπὸ τὴν οποία προέρχεται, ἐπειδὴ ἀκριβῶς πηγάζει ἀπὸ αὐτήν.

Διαβάσματα

📖 Προσπαθούμε να διατηρούμε το ύφος και την ορθογραφία του πρωτότυπου.

Ο Θεός περιμένει από εμάς μιαν απάντηση...

Στην εφημερίδα «ΚΑΘΟΛΙΚΗ» (23-12-08) που άρχισε πάλι την κυκλοφορία της, διαβάσαμε και τα εξής:

Σε πρόσφατη ομιλία του ο πάπας Βενέδικτος είπε: «Όταν ο Θεός μιλεί, περιμένει μια απάντηση. Η σωστική Του δράση απαιτεί την ανθρώπινη συνεργασία. Η αγάπη Του περιμένει από τον άνθρωπο κάποια ανταπόδοση». Κάνοντας μία γενναία εξέταση της συνειδήσεώς μας, συλλογική και προσωπική, οφείλουμε να ομολογήσουμε εμείς οι Χριστιανοί ότι αδρανήσαμε και στη μελέτη του Λόγου του Θεού, και στη δική μας ανταπόκριση προς αυτόν τον Λόγο. Αν λοιπόν πραγματικά επιθυμούμε να επανέλθουμε στο σωστό δρόμο, όλοι, από τους πιο διακεκριμένους ιεροκήρυκες ως τον πιο απλό πιστό, οφείλουμε να ανανεώσουμε και την προσήλωσή μας στο Λόγο του Θεού και την ανταπόκρισή μας σ' αυτόν. Μονάχα μ' αυτόν τον τρόπο θα μπορούμε να λέμε ότι είμαστε το "αλάτι" της ανθρώπινης κοινωνίας και ότι ενσαρκώνουμε την παρουσία του πανάγαθου Θεού μέσα στον κόσμο.

Ύστερα από μακράιωνα απαγόρευση της μελέτης των Αγίων Γραφών από την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, είναι συγκινητικό να ακούμε τα παραπάνω λόγια από το στόμα του πάπα. Θα είναι δε ακόμη πιο σπουδαίο αν τα λόγια αυτά βρουν ανταπόκριση στις καρδιές των Ρωμαιοκαθολικών, για να δώσουν στη Βίβλο την προσοχή που της αξίζει ως «λόγος Θεού». Αμήν 📖

Είναι τούτο λατρεία;

Σχετικά με όσα γράψαμε στη σελίδες Αθηολογραφίας του προηγούμενου τεύχους, διαβάσαμε στο ευαγγελικό περιοδικό «Η Φωνή του Ευαγγελίου» (Ιαν. 2009) άρθρο του κ. Χ. Νταγκουνάκη με θέμα «Η Λατρεία του Ονόματός Του» στο οποίο περιλαμβάνονται και τα εξής:

Καθώς σήμερα βλέπουμε τους εαυτούς μας, μοιάζουμε σαν να μη θέλουμε να καταβάλλουμε οποιοδήποτε κόστος. Να περνάμε καλά με το Χριστό, χωρίς να θυσιάζουμε τίποτε γι' Αυτόν, πολύ περισσότερο ολόκληρο τον εαυτό μας! Η θυσία στην Παλαιά Διαθήκη είχε δύο προϋποθέσεις: (1) έπρεπε να γίνεται σύμφωνα με τους κανόνες που ο Θεός είχε δώσει. Δεν μπορούσε καθένας να κάνει ό,τι θέλει στη λατρεία του Θεού· και (2) η θυσία δεν έπρεπε –επί ποινή θανάτου– να έχει στοιχεία από τις ειδωλολατρικές θυσίες των άλλων λαών γύρω τους. Γι' αυτό και έπρεπε οι Ισραηλίτες να πηγαίνουν μπροστά στη σκηνή του Μαρτυρίου και να θυσιάζουν εκεί, ώστε να μην μπαίνουν στον πειρασμό να παρασύρονται από τα ξένα έθιμα των γειτόνων τους (Λευιτ. 17/ιζ/1-8).

Είναι άραγε η σημερινή λατρεία μας σύμφωνη με τις προδιαγραφές του Θεού; Έχει κόστος; Τι αφήνουμε που μας ευχαριστεί ή που σύμφωνα με τα ανθρώπινα μέτρα το χρειαζόμαστε, προκειμένου να λατρεύσουμε τον Κύριο; Μήπως εξάλλου η λατρεία μας έχει προσμίξεις από την κοσμική ζωή (είναι απομίμηση των εκδηλώσεων του κόσμου, είναι ξεκομμένη από το σύνολο των

πιστών, μιμείται μουσικά ακούσματα ή λατρευτικές κινήσεις των ανθρώπων της αμαρτίας;) Πόσο μας διέππει το πνεύμα της αυτοθυσίας του Παύλου: «Έχω την έντονη προσμονή κι ελπίδα ότι σε τίποτα δε θα ντροπιάσω την αποστολή μου, αλλά όπως πάντα, έτσι και τώρα με πολύ θάρρος θ' αγωνιστώ, ώστε να δοξαστεί ο Χριστός με όλο μου το είναι, είτε μ' αφήσουν να ζήσω είτε με καταδικάσουν να πεθάνω»; (Φιλιπ. 1/α/20 ΝΔΜ).

Η επιχειρηματολογία του αρθρογράφου είναι αφοπλιστική για καθέναν που θα ήθελε ν' αμφισβητήσει όσα γράψαμε στα δικά μας σχόλια!

Ο θεσμός και η Ουσία!

Σε συνέντευξή του στις 7-2-09 στην εφημερίδα «**ΤΟ ΒΗΜΑ**» ο Αρχιεπίσκοπος κ. **Ιερώνυμος** είπε μεταξύ άλλων:

Η Εκκλησία δεν είναι διδασκαλία ούτε φιλοσοφία, όπως είπαμε είναι βίωμα και πνευματική εμπειρία. Και μόνο δύο άγιοι άνθρωποι επάνω στη Γη κάνουν Εκκλησία. Επομένως, η Εκκλησία αυτή καθαυτή δεν περνά κρίση. Η κρίση αφορά τους ανθρώπους που την εκφράζουν. Όποια μέτρα κοσμικού ρεαλισμού και αν εφαρμόσουμε, δεν θα έχουν αποτέλεσμα αν ο άνθρωπος δεν αλλάξει εσωτερικά. Ένα από τα βασικά προβλήματα της ποιμαίνουσας Εκκλησίας, κατά την εκτίμησή μου, έγκειται στη στελέχωση της. Τοποθετούμε ανθρώπους εδώ ή εκεί, χωρίς ειδική εκπαίδευση, χωρίς να τους έχουμε από κοντά για να τους εμπνεύσουμε, να τους δείξουμε δρόμους εργασίας. Η απουσία ενδιαφέροντος για τα στελέχη τα αφήνει στη ρουτίνα της καθημερινότητας και αντιμετωπίζουν την ιεροσύνη ως επαγγελμα.

Πάντα υποστηρίζουμε πως η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ούτε κρατική υπηρεσία είναι ούτε Σύλλογος ή Σωματείο. Εκκλησία είναι το Σώμα του Χριστού όπως εκδηλώνεται μέσα από ταπεινούς κι ανάξιους ανθρώπους που όμως Εκείνος αγιάζει, κι αυτή η ΑΛΗΘΙΝΗ Εκκλησία ΠΟΤΕ «δεν περνά κρίση»!

Η επίδειξη του πλούτου

Στην ίδια συνέντευξη ο Αρχιεπίσκοπος επίσης είπε:

Δεν είμαι απόκοσμος, ούτε κατακρίνω τις διάφορες κοσμικές εκδηλώσεις. Επειδή έχω παρευρεθεί σε αρκετές από αυτές, με ξενίζει η επίδειξη πλούτου, οι χωρίς λόγο υπερβολές – φωταψίες, φωτογράφοι, σαμπάνιες κ.λπ. Ως πατέρας, ενοχλούμαι στη σκέψη ότι πολλοί άνθρωποι την ίδια ώρα στερούνται ακόμη και τα στοιχειώδη.

Έτσι ας ένιωθαν κι οι άλλοι "πατέρες" της σημερινής εκκλησίας, σε όλες τις εκδοχές της.

Και κάτι ακόμη...

Από την ίδια συνέντευξη ο κ. **Ιερώνυμος** έθεσε και έναν ακόμη προβληματισμό που έχει να κάνει με τη συνεργασία Εκκλησίας και Κράτους:

Το σύνθημα «η περιουσία στον λαό» είναι άνευ περιεχομένου και παραπλανητικό. Ας μου πει κάποιος, όσες φορές η Εκκλησία παραχώρησε μέρος της περιουσίας της, ποιος ήταν ο λαός που την πήρε; Ξέρετε πού είναι χτισμένο σήμερα το Κολωνάκι; Σε γη την οποία έδωσε η Μονή Πετράκη για την ανοικοδόμηση Στέγης Αναπήρων Πολέμου. Ξέρετε κανέναν ανάπηρο πολέμου να έχει μείνει στο Κολωνάκι;

Εμείς αγαπητοί αναγνώστες δεν ξέρουμε ΟΥΤΕ ΕΝΑΝ! Μήπως γνωρίζετε κάποιον εσείς;

«Θέλουσι προκόψει εις το χείρον...»

ΠΡΟΤΑΣΗ ΕΚΚΛΗΣΗ

«Παιδομανείς»!

Σε προηγούμενο τεύχος (Σεπτ.-Οκτ. 2008) προτείναμε προς κάθε συνετό και υπεύθυνο Έλληνα χειριστή του λόγου (προφορικού και γραπτού) να εγκαταλείψει τη χρήση των λανθασμένων όρων «ομοφυλόφιλος και ομοφυλοφιλία» και να τους αντικαταστήσει με τους ορθότερους «**ΟΜΟΦΥΛΟΜΑΝΗΣ**» και «**ΟΜΟΦΥΛΟΜΑΝΙΑ**» για τους λόγους που εκθέσαμε εκεί, τονίζοντας μεταξύ άλλων ότι:

Η λέξη "φιλία" στα ελληνικά δεν έχει καμία σχέση με τη γενετήσια έλξη και πράξη και η χρήση της εν προκειμένω απλά κάνει καλόηχη μια κακή πρακτική.

Αντίθετα οι έντονες εκδηλώσεις που ωθούν το άτομο σε πράξεις πάθους ονομάζονται "μανίες" (π.χ. "ερωτομανής"=αυτός που βρίσκεται συνέχεια σε ερωτική έξαψη, που βρίσκεται συχνά πολύ ερωτευμένος, "νυμφομανία" = παθολογική υπερανάπτυγμένη σεξουαλικότητα γυναίκας κ.ο.κ.).

Ο Πλάτωνας χώριζε τη μανία σε 4 μέρη:

α) Μαντική, με προσάτη τον Απόλλωνα.

β) Τελετουργική, με προσάτη τον Διόνυσο.

γ) Ποιητική, που εμπνέουν οι Μούσες, και

δ) Ερωτική, που εμπνέουν η Αφροδίτη και ο Έρωτας.

Ύστερα από τα παραπάνω και μια εκτεταμένη σχετική μελέτη, αποφασίσαμε να χρησιμοποιούμε στο εξής τον όρο "ομοφυλομανία" ως πλέον δόκιμο και σαφώς ΕΛΛΗΝΙΚΟ.

Αυτή τη φορά, και μετά τις πρόσφατες συχνές αποκαλύψεις εγκληματικών πράξεων «**παιδόφιλων**», συμπληρώνουμε την πρότασή μας, ζητώντας να αντικατασταθούν και οι όροι «**παιδόφιλος**» και «**παιδοφιλία**» –που από όλους αναγνωρίζεται ως σοβαρότατη σεξουαλική διαστροφή– στο ορθό που είναι **ΠΑΙΔΟΜΑΝΗΣ** και **ΠΑΙΔΟΜΑΝΙΑ**.

Όσοι συμφωνούν με τα παραπάνω παρακαλούνται να διαδώσουν αυτή την πρόταση και να κάνουν το ίδιο στα κείμενά τους! 📢

ΕΛΛΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ (:)

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ

Μουσουλμάνος ήταν ο δημοσιογράφος και υποδιευθυντής της ιταλικής εφημερίδας «Corriere della Sera» κ. **Magdi Cristiano Allam** που πρόσφατα βαπτίστηκε Χριστιανός. Απευθυνόμενος τις προάλλες στους φοιτητές των Πανεπιστημίων της Ρώμης είπε μεταξύ των άλλων:

«Υπάρχει ένας κίνδυνος πιο ύπουλος και πιο μεγάλος από την τρομοκρατία που κόβει κεφάλια: είναι **Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΟΥ ΚΟΒΕΙ ΓΛΩΣΣΕΣ**».

Η λογοκρισία, η οποία είναι παλιά α-

μαρτία που συνοδεύει ανέκαθεν τα ολοκληρωτικά καθεστώτα, ενδεχομένως να είναι αναγκαία σε μερικές στιγμές της πολιτικής ζωής.

Όταν όμως εφαρμόζεται από θρησκευτικούς ηγέτες, τότε η κατάσταση ξεπερνάει κάθε μέτρο, ιδιαίτερα όταν οι ίδιοι διεκδικούν δικαιώματα για τις κοινότητες τους.

ΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Ακούγοντας τις εισηγήσεις στην εκδήλωση που παρουσιάσαμε στις σελίδες 7-8 του παρόντος τεύχους, καθώς και τη συζήτηση που επακολούθησε, μείναμε με την εντύπωση πως όποια εκκλησία θέλει να γίνει ΝΠΔΔ ψάχνει το μπελά της.

- Αν ο καβγάς είναι για τη μισθοδοσία των "κληρικών", τότε θυμίζουμε πως χρόνια τώρα οι Ευαγγελικοί κατέκριναν τους Ορθόδοξους ιερείς επειδή ήταν "δημόσιοι υπάλληλοι"...

- Αν ο καβγάς είναι για το κύρος των εκκλησιών, τότε θυμίζουμε πως ο Χριστός και οι Απόστολοι ουδέποτε ζήτησαν την

"αναγνώριση" του καίσαρα.

- Αν ο καβγάς γίνεται για μια δήθεν συνεργασία Κράτους και εκκλησιών, το σκοτεινό παρελθόν των εκκλησιών της Ευρώπης και το θλιβερό παρόν των εκκλησιών της Αμερικής, εγγυώνται για το κατάντημα που περιμένει όποιες επιδιώξουν –και αν τελικά το καταφέρουν– να γίνουν παραδουλεύτρες της κρατικής εξουσίας.

- Επίσης προέκυψε το ερώτημα αν οι

πρωταγωνιστές της εκδήλωσης πραγματικά ενδιαφέρονται να καταλάβουν ισότιμη θέση με την Ελλαδική Ορθόδοξη Εκκλησία ή μόνο να υποβιβαστεί η τελευταία στη δική τους;

Εκείνο που αληθινά χρειάζεται η Εκκλησία στον τόπο μας είναι η πνευματική προκοπή και ο αγιασμός των πιστών, και γι' αυτό μία και μόνη είναι η θέση της Βίβλου – κι ας ακούγεται "παλιομοδίτικη": «**Μη ομοζυγείτε με τους απίστους· διότι τίνα μετοχήν έχει η δικαιοσύνη με την ανομίαν; τίνα δε κοινωνίαν το φως προς το σκότος; Τίνα δε συμφωνίαν ο Χριστός με τον Βελιάλ; ή τίνα μερίδα ο πιστός με**

τον άπιστον; Τίνα δε συμβίβασιν ο ναός του Θεού με τα είδωλα; διότι σεις είσθε ναός Θεού ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι θέλω κατοικεί εν αυτοίς και περιπατεί, και θέλω είσθαι Θεός αυτών, και αυτοί θέλουσιν είσθαι λαός μου. Διά τούτο. Εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αποχωρίσθητε, λέγει Κύριος, και μη εγγίσχετε ακάθαρτον, και εγώ θέλω σας δεχθή, και θέλω είσθαι Πατήρ σας, και σεις θέλετε είσθε υιοί μου και θυγατέρες, λέγει Κύριος παντοκράτωρ» (Β' Κορ. 6/ς/14-18). Και εμείς προσθέτουμε: «Το δε περισσόν τούτων εκ του πονηρού εστιν» (Ματθ. 5/ε/37).****

+ ΘΑΝΟΣ ΚΑΡΜΠΟΝΗΣ

Σε ηλικία 92 ετών απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη (11-2-09) ο δικηγόρος **Gaetano Carbone**, γνωστότερος με το εξελληνισμένο όνομα Θάνος (Αθανάσιος) Καρμπόνης. Η κηδεία του έγινε στις 16-2-09 στην Αθήνα. Γόνος Ρωμαιοκαθολικής οικογένειας ιταλικής καταγωγής, ο Θ.Κ. πέρασε νέος στην αθεΐα και ύστερα από γνωριμία με τον Κ. Μεταλληνό έγινε δραστήριο στέλεχος της Ελεύθερης Ευαγγελικής Εκκλησίας Αθηνών. Μετά το θάνατο του τελευταίου αναρριχήθηκε στην κορυφή της διοίκησης της **Κοινωνίας Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών Ελλάδος** και τα τελευταία 30 χρόνια, περιστοιχιζόμενος συνεχώς από ομάδα αυλοκολάκων, λειτούργησε ως ο πρώτος εν τοις πράγμασι εξωκαταστατικός **"Αρχιεπίσκοπος"** των εκκλησιών της συγκεκριμένης ομάδας.

Τα θετικά στοιχεία της δράσης του αναμφίβολα θα προβληθούν από άλλους. Στα αρνητικά καταγράφονται η σκληρή επιμονή του σε ακραίες δογματικές και εσχολογικές θέσεις, με τρόπο και βαθμό που μετέτρεψαν το μεταρρυθμιστικό πνευματικό κίνημα του 20ου αιώνα των **Μεταλληνού και Ζαφειρόπουλου** σε αυ-

στηρά συγκεντρωτικό εκκλησιαστικό σύστημα, εμποδίζοντας την πνευματική προκοπή των οπαδών του.

Αν κάποιος έγραφε σήμερα νέους **«Παράλληλους Βίους»**, θα εύρισκε το ζευγάρι του Θ.Κ. στο φαινόμενο του **Joseph F. Rutherford**, που διαδέχτηκε τον C. T. Russell και μετέτρεψε το κίνημα των Σπουδαστών των Γραφών στη γνωστή και μη εξαιρετέα Οργάνωση της «Σκοπιάς» στο Μπρούκλιν.

Επειδή κατά καιρούς ελέγξαμε τις περιέργες και αστήρικτες απόψεις του, ο θανών είχε γίνει φανατικός αντίπαλος του «**Τ**» –όχι σπάνια χρησιμοποιώντας ακόμη και αθέμιτα μέσα– όμως του αναγνωρίζαμε το ακαταλόγιστο λόγω των γηρατειών και της κλονισμένης του υγείας.

Ευχόμαστε οι επίγονοι του Θ.Κ. να μην σκοτωθούν ποιος θα γίνει **«χαλίφης στη θέση του χαλίφη»**, να εγκαταλείψουν τη στείρα πορεία της μισαλλοδοξίας και εκκλησιαστικής απομόνωσης που εκείνος επέλεξε, και να **«πλατυθούν»** εν Χριστώ (Β' Κορ. 6/ς/13).

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ "ΓΟΝΑΤΩΝ"

Τους ανθρώπους που αφιερώνουν μεγάλο μέρος της ζωής τους στην προσευχή –και για τους εαυτούς τους αλλά, κυρίως, για τους συνανθρώπους τους– συνηθίζουμε να τους αποκαλούμε «**Ανθρώπους των Γονάτων**», όπου εξυπακούεται ότι μιλάμε για τα γόνατα της προσευχής.

Αλλά πρόσφατα συζητώντας με έναν οικογενειάρχη μου έκανε λόγο για μια άλλη κατηγορία "ανθρώπων των γονάτων" που δεν έχουν σχέση με την προσευχή αλλά αντίθετα έχουν πληγωμένα γόνατα από διάφορες αθλητικές δραστηριότητες...

Όπως μου εξήγησε ο φίλος, στο περιβάλλον του υπήρχαν αρκετά άτομα που χρειάστηκαν να υποστούν ελαφρές ή σοβαρότερες εγχειρίσεις στα γόνατα, που ή-

ταν συνέπεια απρόσεκτων κινήσεων και επιπόλαιων τραυματισμών στο ποδόσφαιρο και στο μπάσκετ.

Η συζήτηση αυτή έφερε στη μνήμη πως όχι πολύ καιρό πριν, άλλος γνωστός μεσήλικας χρειάστηκε επίσης να αντιμετωπίσει χειρουργείο λόγω της φθοράς που έπαθε στο γόνατο εξαιτίας του πρωινού τρέξιμου (τζόγκινγκ) που για χρόνια έκανε.

Τα γόνατα είναι πολύτιμα μέλη του σώματός μας. Αντί λοιπόν να τα σακατεύουμε με τις διάφορες αθλοπαιδιές και σχετικές δραστηριότητες –που μόνο ως ένα βαθμό μπορεί να είναι χρήσιμες– καλύτερα ας τα διαθέσουμε στο αγώνισμα της προσευχής. **Σίγουρα θα γίνει μεγαλύτερο καλό και σ' εμάς και στους άλλους.** ☩

Η "ΑΝΩΡΙΜΟΤΗΤΑ" ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ...

Αν και έχουν περάσει κάποιοι μήνες, θεωρούμε απαραίτητο να καταγράψουμε για την ιστορία το σκεπτικό του Υπουργού τ. Δικαιοσύνης (και νυν Γεωργίας) κ. **Χατζηγάκη** που στις 8-6-08 τόνισε ότι το νομοσχέδιο για το διαβόητο Σύμφωνο Ελεύθερης Συμβίωσης που ετοίμασε για για τα ετερόφυλα ζευγάρια, «**επί του παρόντος δεν θα επεκταθεί και εις τα ομόφυλα. Η Ελληνική Κοινωνία είναι ακόμη ανώριμη να δεχτεί το σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης ομοφυλοφίλων**», υποστήριξε ο Υπουργός, δηλώνοντας με τον τρόπο του ότι αυτό μέλλει να γίνει στο μέλλον, «**όταν ή κοινωνία ωριμάσει, αν ωριμάσει πάνω σε αυτό**». Επιπλέον ο Υπουργός εξήγησε ότι, «**Η νομοθετική πρωτοβουλία και οι νομοθετικές ρυθμίσεις γίνονται απαντώντας στις απαιτήσεις της κοινωνίας. Σήμερα η κοινωνία ζητά αυτό. Από εκεί και πέρα θα δούμε**».

Ορθά έγραψε τότε η εφημερίδα «**Ορθόδοξος Τύπος**» (13-6-08), ότι το θέμα

«δεν συνδέεται με την ωρίμανση της κοινωνίας αλλά με την παρακμιακή πορεία του πολιτισμού, της κοινωνίας και με την πνευματική, ψυχική και σωματική πτώση ενός τμήματος του ανθρωπίνου γένους. Οι πολιτικοί αντί να "φλερτάρουν" με τα Σόδομα και τα Γόμορρα διά να κερδίσουν ψήφους, ώφειλαν να προβληματισθούν και να επανεύρουν τις αξίες, τα ιδανικά, τον φόβο του Θεού και τα υγιή κοινωνικά, πνευματικά και εθνικά πρότυπα».

Ενώ όμως αυτά έλεγε η ορθόδοξη εφημερίδα, ο Αρχιεπίσκοπος δεν έφερε καμία αντίρρηση στο να ορκίσει τον κύριο αυτόν ως "Χριστιανό" Υπουργό της νέας Κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή.

Εξυπακούεται ότι διαφωνούμε κάθετα και με το νομοθετικό "επίτευγμα" του κ. Χατζηγάκη και με τη νοοτροπία ότι ο άρχοντας νομοθετεί ανάλογα με τις διαστροφές των αρχομένων. Γι' αυτό η χώρα μας πάει «**κατά Διαβόλου**» σε όλα τα ζητήματα !!! ☩

ΕΤΗΣΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
«ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2008

Δοξάζουμε τον Θεό που μας ικανώνει άλλη μια φορά να παρουσιάσουμε τον Οικονομικό Απολογισμό της διακονίας μας.

Τον χρόνο που πέρασε κυκλοφόρησαν 6 δίμνηα τεύχη του «**ΤΥΧΙΚΟΥ**» ενώ υπήρξε αδιάκοπη παρουσία στο Internet και άφθονη αλληλογραφία.

Όπως πάντα φροντίζουμε να διατηρούμε τα έξοδά μας στα κατώτερα δυνατά επίπεδα, χάρη στην πολλή αγάπη και εθελοντική υπηρεσία.

Ευχαριστούμε εκ βάθους καρδιάς πρώτα τον Κύριο και ύστερα όλους όσοι έδειξαν έμπρακτα το ενδιαφέρον τους για την παρούσα διακονία. Με τη χάρη του Θεού το έργο θα συνεχίσει και το νέο χρόνο υπηρετώντας τον Καλό Ποιμένα και τα πρόβατα της βοσκής Του.

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
Από προαιρετικές συνεισφορές των φίλων της «Χριστιανικής Αλήθειας».	4.604 ΕΥΡΩ	ΕΚΤΥΠΩΣΗ	1.902 ΕΥΡΩ
		ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ	937 ΕΥΡΩ
		ΕΞΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	671 ΕΥΡΩ
ΣΥΝΟΛΟ	4.604 ΕΥΡΩ	ΣΥΝΟΛΟ	3.510 ΕΥΡΩ
Υπόλοιπο + 1.094 ΕΥΡΩ			
Αποδείξεις/Βεβαιώσεις Αποδοχής Δωρεάς στέλνονται ταχυδρομικώς σε όσους πρόσφεραν από 30 ΕΥΡΩ και άνω.			

Όπως πάντα το αίτημά μας προς όλους εσάς είναι ένα:
«Αδελφοί προσεύχεσθε υπέρ ημών»
και σας ευχαριστούμε που ανταποκρίνεστε!

Δικαιώματα και ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Πολύς λόγος γίνεται για τα περίφημα «**Ανθρώπινα Δικαιώματα**» –και τα εν γένει "ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ", παραβλέποντας ότι οι άνθρωποι έχουν και **ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ** ή **ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ**. Αυτό καταλήγει στην παγίδα η διεκδίκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να καταλήγει πολλές φορές σε στέρησή τους, κι αυτό σε διεθνές επίπεδο.

Σύμφωνα με δηλώσεις του συγγραφέα Στ. Φοντάνα που διαβάσαμε προ καιρού,[*] «είναι ανάγκη να περάσουμε από την εποχή των δικαιωμάτων σε ένα νέο ιστορικό σταθμό, όπου θα λαβαίνουμε υπόψη τα καθήκοντα». «Γιατί άραγε πολλοί άνθρωποι στερούνται τα πιο στοιχειώδη δικαιώματα τους; Δεν συμβαίνει επειδή κάποιοι άνθρωποι τρέχουν τόσο πολύ στη διεκδίκηση των δικαιωμάτων, ώστε κάθε τους επιθυμία την ονομάζουν δικαίωμα;»

Ο ίδιος εξηγεί: «Το θέμα δεν είναι να αρνηθούμε τα δικαιώματα. Απεναντίας είναι ανάγκη να καταλάβουμε ότι χωρίς καθήκοντα, τα δικαιώματα βιδώνονται πάνω στον εαυτό τους και το ένα δικαίωμα εξουδετερώνει το άλλο. Η Βαβέλ των δικαιωμάτων μετατρέπεται στο μοναδικό δικαίωμα του πιο ισχυρού. Για να είναι αληθινά [τα] δικαιώματα, πρέπει να δεχτούμε ότι προτεραιότητα πάνω στα δικαιώματα έχουν τα καθήκοντα». «Το καθήκον είναι: Να είμαι στη διάθεση του άλλου, ενώ το δικαίωμα είναι: Να έχω στη διάθεση μου. Γι' αυτό, το καθήκον δεν προέρχεται από μας, αλλά έρχεται από άλλον».

Όταν ενδιαφέρομαι ΜΟΝΟ για τα δικαιώματά ΜΟΥ, τις περισσότερες φορές τουλάχιστον δεν ενδιαφέρομαι για τα δικαιώματά ΣΟΥ. Αυτό στη χώρα μας το βλέπουμε έντονα στις διάφορες απεργίες. Όταν π.χ. απεργούν οι γιατροί, ενδιαφέρονται για ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΟΥΣ δικαιώματα, παραβλέποντας τα δικαιώματα ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ. Αν όμως δεν υπήρχαν ασθενείς, οι γιατροί θα ήταν άχρηστοι στην κοινωνία. Και βέβαια αυτό ισχύει με όλα τα επαγγέλματα και θεσμούς.

Επειδή πάντα υπάρχει τρόπος για διεκδίκηση πραγματικών ή και φανταστικών δικαιωμάτων, οι άνθρωποι της πολιτικής εκμεταλλεύονται συστηματικά αυτή την αδυναμία των λαών για να τους κάνουν υποχείρια. Όταν κάποιος κατορθώσει να παρασύρει το πλήθος μαζί του δήθεν για τη διεκδίκησή τους –και αφού τους χρησιμοποιήσει ως σκάλα για να αναρριχηθεί ο ίδιος στην εξουσία– στη συνέχεια λησμονεί τα λόγια και τα συνθήματα και, εν τέλει, μετατρέπεται ο ίδιος σε νέο δυνάστη και εκμεταλλευτή ευκαιριών για να εξαφανίσει κέρδη γι' αυτόν και το στενό περιβάλλον του.

Ενώ υπάρχουν πολλές **Διακηρύξεις Δικαιωμάτων**, κανείς δεν έκδωσε ποτέ μια **Διακήρυξη Καθηκόντων**! Ακόμη και όταν κάποιοι θεσπίζουν π.χ. κάποια "επαγγελματική δεοντολογία", γρήγορα βρίσκονται τρόποι για την καταστρατήγησή της, μάλιστα από τους ίδιους τους εμπνευστές της.

Και ο Φοντάνα καταλήγει: «Πρέπει να αποφασίσουμε κατά πόσο είμαστε κύριοι του εαυτού μας και της ύπαρξης, ή μήπως η ύπαρξη μας έχει δοθεί ως καθήκον. Η σύγχρονη σκέψη ισχυρίζεται το πρώτο, γι' αυτό απολυτοποιεί τα δικαιώματα. Εγώ υποστηρίζω το δεύτερο, γι' αυτό ξεκινώ από τα καθήκοντα, δηλ. από μια κλήση, ένα καθήκον που λαβαίνουμε [=από τον Θεό]».

[*] «Ενοριακές Καμπάνες Σύρου», 14-1-2007

ΚΩΔΙΚΟΣ 3360

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ:
ΚΙΟΥΤΑΧΕΙΑΣ 8 - 14231 Ν. ΙΩΝΙΑ

ΑΝ ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΟΘΕΙ ΠΑΡΑΚΛΗΞΗ ΝΑ ΕΠΙΣΤΡΑΦΕΙ
IF UNDELIVERED PLEASE RETURN